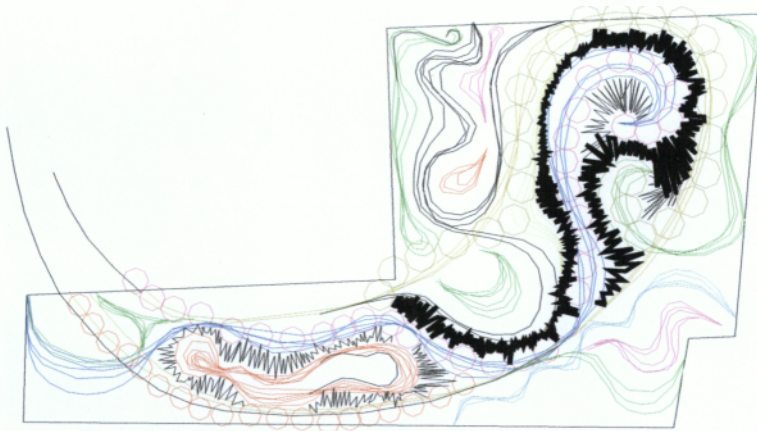

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΚΗΠΟΤΕΧΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΟΧΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΚΟΡΟΓΙΑΝΝΗ**

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ ΣΧΟΛΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΑΚΩΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΑΝΘΟΚΟΜΙΑΣ
ΣΟΡΟΛΗ ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
Κ.ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΙΟΝΤΗΡΗΣ

ΕΤΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ 2004

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΠΡΟΛΟΓΟΣ	3
2. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	4
3. ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΚΟΡΟΓΙΑΝΝΗ	6
4. ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΚΤΑΣΗΣ- ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΗΣ	8
5. ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ	9
6. ΕΠΙΔΙΩΚΟΜΕΝΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ	13
α. ΚΗΠΟΣ	13
β. ΠΛΑΤΕΙΑ	14
7. ΔΟΜΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ	15
α. Περίπατοι	15
β. Πλατείες	15
γ. Υγρό στοιχείο	15
δ. Παγκάκια	15
ε. Γλάστρες	16
στ. Κιόσκι	16
8. ΦΥΤΕΥΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ	17
ΠΙΝΑΚΑΣ ΦΥΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ	18
i. ΔΕΝΤΡΑ ΦΥΛΛΟΒΟΛΛΑ	18
ii. ΔΕΝΤΡΑ ΑΕΙΘΑΛΗ	18
iii. ΘΑΜΝΟΙ ΨΗΛΟΙ	18
iv. ΘΑΜΝΟΙ ΧΑΜΗΛΟΙ-ΜΕΣΣΑΙΟΙ	19
v. ΑΝΑΡΡΙΧΩΜΕΝΑ	19
vi. ΦΥΤΑ ΕΔΑΦΟΚΑΛΥΨΗΣ	19
8. ΑΡΔΕΥΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ	21
Α. ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΡΔΕΥΟΜΕΝΟΥ ΧΩΡΟΥ	21
Β. ΑΡΔΕΥΤΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ	21
Γ. ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΑΡΔΕΥΤΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ	21
Δ. ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ	21
9. ΦΩΤΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ	22
10. ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΡΓΟΥ	23
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	24

1.ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η περιοχή της Μεσσηνίας χαρακτηρίζεται από την παραδοσιακή αρχιτεκτονική της. Η παρούσα κηποτεχνική μελέτη αποτελεί προσπάθεια εισαγωγής μιας μοντέρνας αισθητικής στο αστικό πάρκο και πιο συγκεκριμένα φιλοδοξεί να αναβαθμίσει την ευρύτερη περιοχή της Καλαμάτας. Βεβαίως δεν είναι η αρχιτεκτονική αυτή που δημιουργεί το χαρακτήρα της πόλης, αλλά το αντίστροφο. Έτσι οι ιδιαιτερότητες του πληθυσμού και οι ανάγκες του είναι τα στοιχεία αυτά που θα μας οδηγήσουν στην επιλογή του ύφους και της τεχνοτροπίας ενός χώρου πράσινου όπως αυτός που μελετήσαμε, δηλαδή το αστικό πάρκο της περιοχής Αγίου Δημητρίου Κοκορόγιαννη.

Η κηποτεχνία όμως όπως και όλες οι τέχνες είναι η τεχνητή δημιουργία, του ανθρώπου με υλικό του τη φύση. Έτσι λοιπόν το πάρκο θα πρέπει να είναι " το μέρος όπου ο άνθρωπος ψάχνει τη θέση του μέσα στη φύση ".

2.ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ξεκίνημα της εργασίας αποτέλεσε η έρευνα για χώρους πράσινου στην ευρύτερη περιοχή της Καλαμάτας, αδημιούργητους αλλά με προοπτική τη δημιουργία τους στο προσεχές μέλλον. Στα γραφεία του σχεδίου πόλεως του δήμου Καλαμάτας, με τη βοήθεια της κας Καπετανάκη, υπάλληλο του δήμου αλλά και των άλλων υπαλλήλων, έγινε η επιλογή του χώρου και ο προσδιορισμός των ακριβών συντεταγμένων και των διαστάσεων, του προς μελέτη χώρου.

Ο συγκεκριμένος χώρος αποτέλεσε ιδανική έκταση για μελέτη, αφού οι διαστάσεις της είναι αρκετά μεγάλες για τη δημιουργία ενός πάρκου ικανοποιητικού μεγέθους χωρίς να είναι αχανές και δύσκολο στη μελέτη. Τέλος βρίσκεται μέσα στην πόλη της Καλαμάτας ώστε μπορέσαμε εύκολα να τον επισκεφτούμε και να καταγράψουμε τις παρατηρήσεις μας.

Τα πάρκα, οι κήποι και οι δενδροφυτευμένες λεωφόροι αποτελούν παραδοσιακά στοιχεία σχεδιασμού μιας πόλης και χαρακτηριστικά που είναι εξαιρετικά σημαντικά για το οπτικό πεδίο, με αποτέλεσμα ένας πολύ μικρός αριθμός μεγάλων δένδρων να απαλύνει σημαντικά την σκληρότητα ενός τελείως δομημένου περιβάλλοντος.

Έτσι τα δένδρα και γενικότερα τα φυτά μέσα στην πόλη συνεισφέρουν σημαντικά στην ανύψωση της ποιότητας ζωής των κατοίκων της, επηρεάζουν θετικά την ψυχική και φυσική κατάστασή τους, δίνουν ένα αίσθημα ασφαλείας και προσεγγίζουν τον άνθρωπο με τη φύση, συμβάλλουν στη μείωση των θορύβων, φιλτράρουν την σκόνη και άλλα αιωρούμενα στερεά σωματίδια καθαρίζοντας τον αέρα και τέλος δροσίζουν στις ζεστές ημέρες του καλοκαιριού με τη διαπνοή τους τον ατμοσφαιρικό αέρα.

Ο περιβάλλον χώρος και γενικότερα το πράσινο είναι στοιχείο ζωντανό, εξελίξιμο και υπόκειται στους νόμους της ζωής και του χρόνου. Για το λόγω αυτό η δημιουργία του και η ανάπτυξή του εξαρτάται από πολλούς παράγοντες τους οποίους στη συνέχεια θα επιδράσει και θα μεταβάλλει (έδαφος, κλίμα, κ.λπ.).

Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η ανάπτυξη και επεξήγηση των φυτοτεχνικών παρεμβάσεων για τη δημιουργία του χώρου πράσινου και της πλατείας στην περιοχή του αγίου Δημητρίου Κοκκορόγιαννη, στα πλαίσια της προσπάθειας που γίνεται για την ανάδειξη της.

Με την φυτοτεχνική πρόταση επιδιώκεται η δια του πρασίνου υλικού (δένδρα, θάμνοι κ.λπ.) υλοποίηση, συμπλήρωση και ανάδειξη των λύσεων και απόψεων που θέλει να παρουσιάσει ο φυτοτέχνης, ο οποίος παράλληλα και από κοινού με τον αρχιτέκτονα διαμορφώνουν το χώρο του οποίου η ζωή, η λειτουργία και ο σκοπός έχουν από την αρχή καθοριστεί.

Για την επιτυχία του παραπάνω σκοπού ελήφθησαν υπόψη οι εξής παράμετροι:

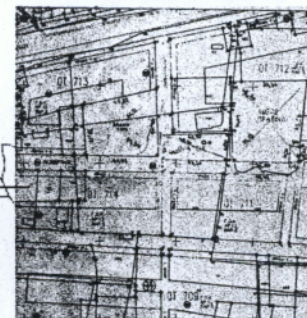
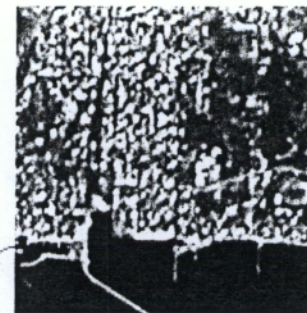
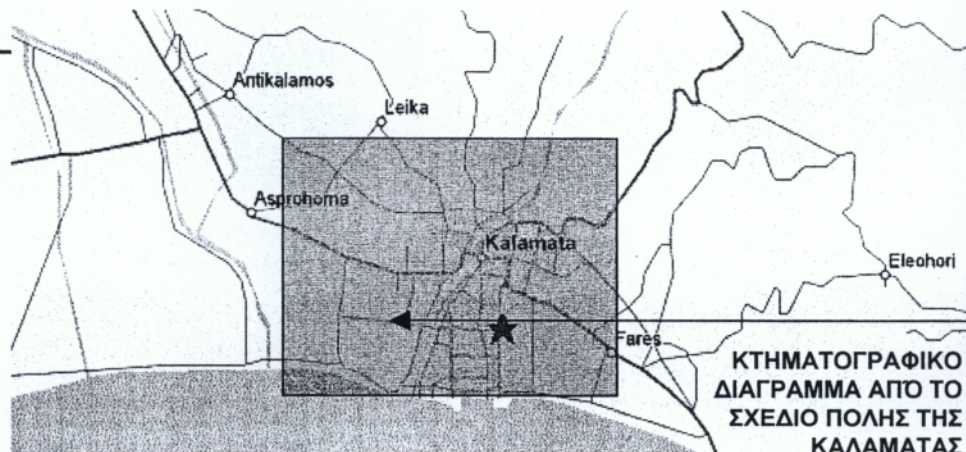
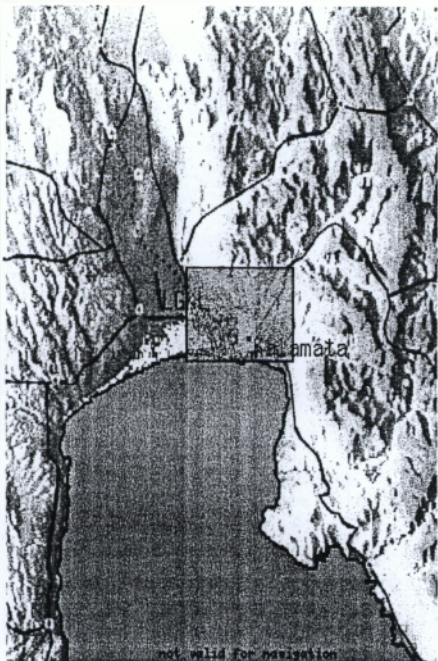
- Οι δεδομένες εδαφολογικές, υδρολογικές, κλιματολογικές και βιολογικές συνθήκες του χώρου, οι οποίες θα επιδράσουν καταλυτικά στην επιλογή του φυτικού υλικού.

- Ο επιδιωκόμενος σκοπός της προσέγγισης, αναγνώρισης και δημιουργίας ενός τοπίου, με προεξάρχοντα χαρακτήρα της Μεσσηνίας.
- Η επιλογή των φυτών έγινε με τέτοιο τρόπο ώστε, να συνθέτουν πράσινο που θα έχει πέραν των άλλων και τον χαρακτήρα της λειτουργικότητας, ώστε να αντιμετωπίζουν προβλήματα, θερμοκρασίας, σκιάς κλπ. και παράλληλα να εξασφαλίζουν την αισθητική και ποιοτική αναβάθμιση της περιοχής.

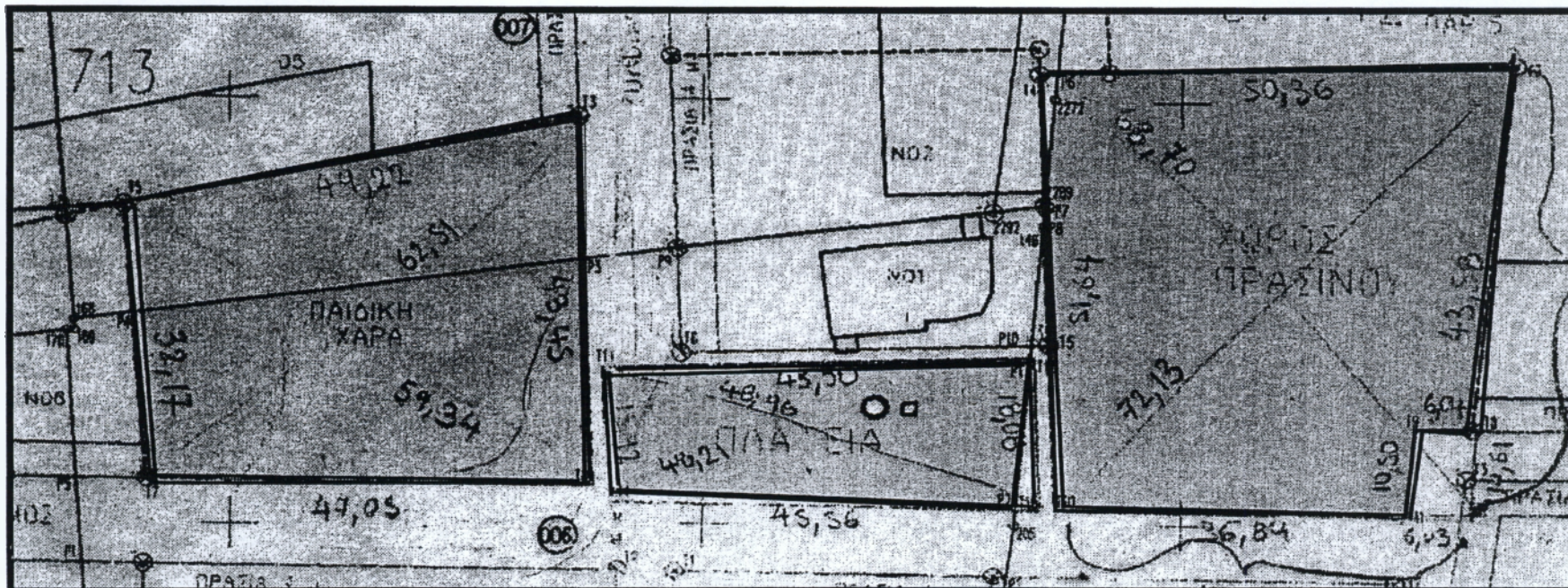
Για τη μελέτη ερευνήθηκε αρχικά η ιστορία του χώρου. Έπειτα η σημερινή κατάσταση του και ο χώρος που τον περιβάλλει. Μετά προχωρήσαμε στη μελέτη του κλίματος και της κατάστασης του εδάφους. Ενώ τελικό γνώμονα αποτέλεσε ο σκοπός δημιουργίας του και οι χρήσεις του από τους επισκέπτες.

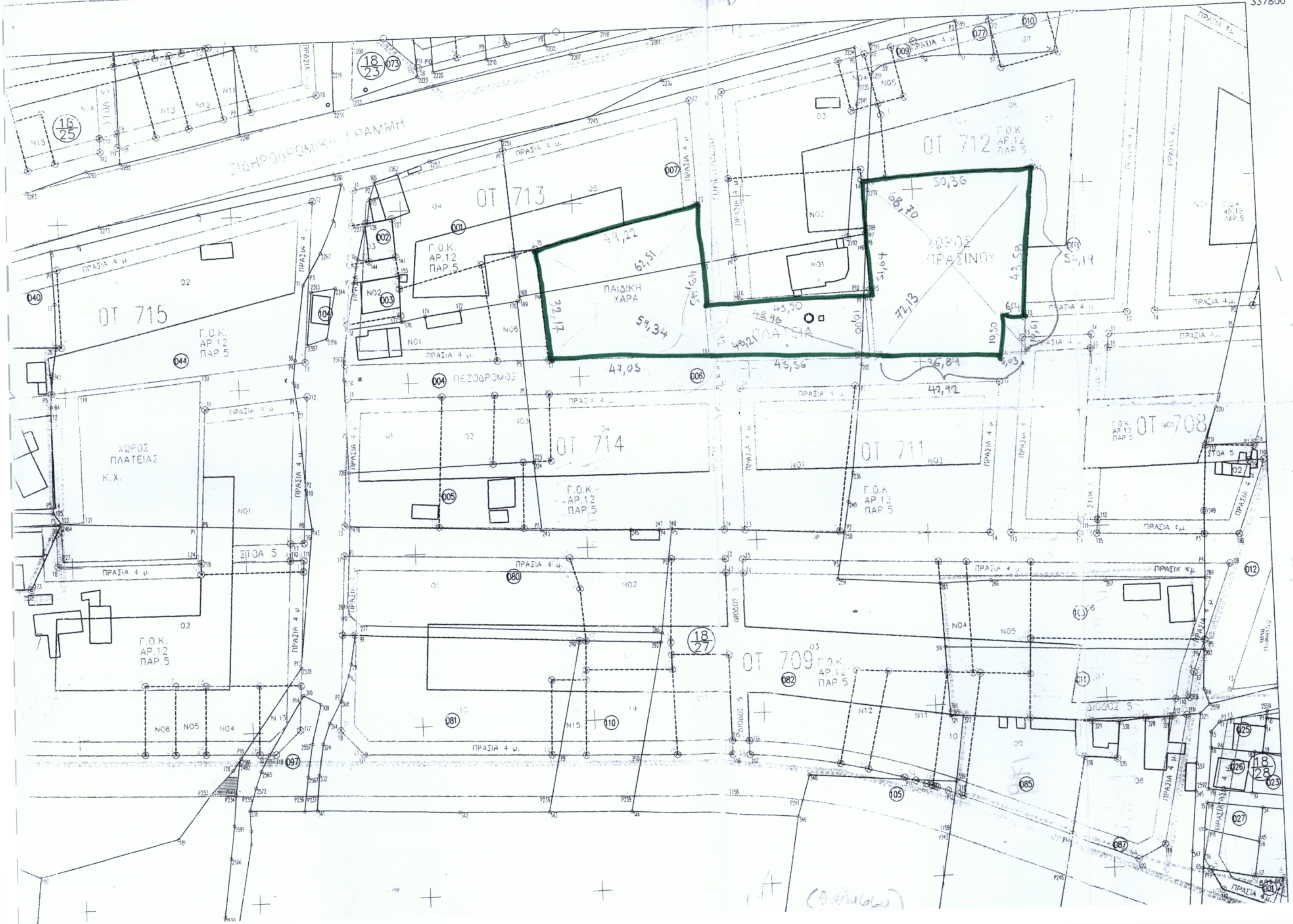
Στους παρακάτω χάρτες φαίνεται η ακριβής θέση του χώρου που διαχειριστήκαμε στην ευρύτερη περιοχή της Καλαμάτας.

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΚΟΡΟΓΙΑΝΝΗ

ΚΤΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΟ
ΣΧΕΔΙΟ ΠΟΛΗΣ ΤΗΣ
ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Handwritten notes on the right side of the map, including the number '250' and the letter 'A'.

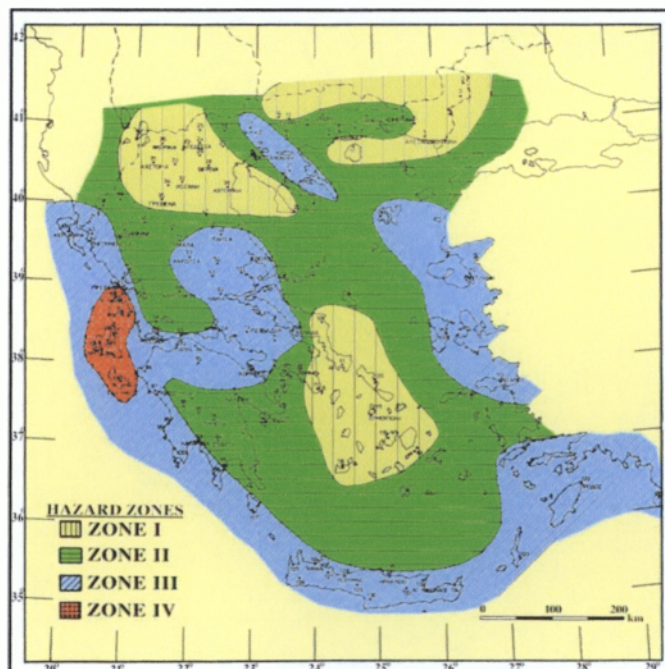
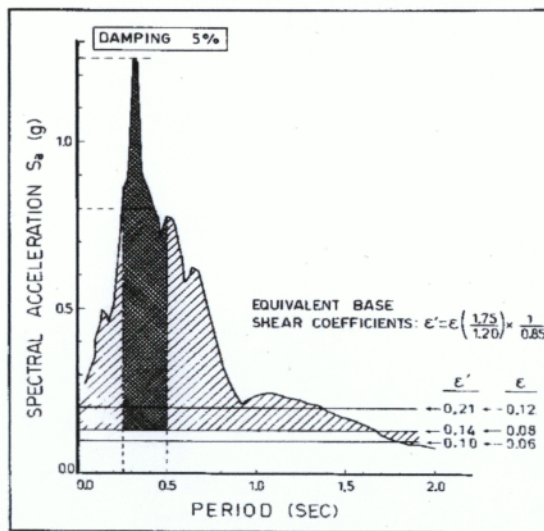
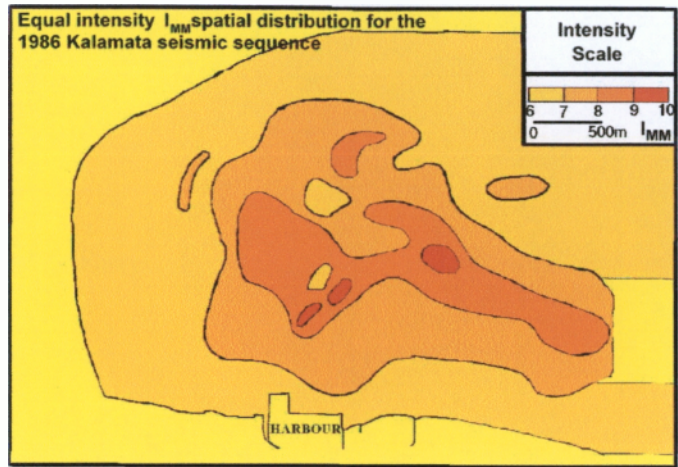
Handwritten note at the bottom center: 'ΑΤ (ΣΥΝΑΦΕΑ)'.

3.ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΚΟΡΟΓΙΑΝΝΗ

Ο χώρος που μελετήσαμε βρίσκεται στην περιοχή της νέας εισόδου στην Καλαμάτα, πολύ κοντά στις σιδηροδρομικές γραμμές και παραμένει ανεκμετάλλευτος τα τελευταία χρόνια. Μετά το σεισμό που έπληξε την Καλαμάτα το 1986 ,στην έκταση αυτή εγκαταστάθηκαν οι καταυλισμοί των σεισμοπληγέντων. Αποτελεί έτσι τόπο μνήμης για τους κατοίκους και δε θα μπορούσε παρά να δημιουργηθεί ένας χώρος τον οποίο όλοι θα μπορούν να επισκέπτονται. Στην έκταση αυτή προβλέπεται από το σχέδιο πόλης, η δημιουργία χώρου πράσινου, πλατείας και παιδικής χαράς.

Στο μικρό περίπτερο πληροφόρησης στο οποίο θα αναφερθούμε παρακάτω θα δίνονται στοιχεία στον επισκέπτη για το ιστορικό παρελθόν του χώρου και φωτογραφικό υλικό.

ΜΕΡΙΚΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΣΕΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

4.ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΚΤΑΣΗΣ- ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Η αραιοκατοικημένη αυτή περιοχή κατά το παρελθόν, σήμερα βρίσκεται σε ανάπτυξη και αρκετές νέες πολυώροφες κατοικίες κτίζονται. Οι ανάγκες οπότε για δημόσιους χώρους γίνονται επιτακτικές.

Στην προς μελέτη έκταση σήμερα βρίσκονται μικροί καταυλισμοί τσιγγάνων, οι οποίοι αναγκαστικά θα απομακρυνθούν με την έναρξη των έργων της διαμόρφωσης του χώρου και τη δημιουργία πάρκου.

Όσον αφορά στο έδαφος, η έκταση είναι ανισόπεδη και χωρίς ιδιαίτερη βλάστηση, όπως φαίνεται και στις φωτογραφίες (Παράρτημα 1).

Στον περιβάλλοντα χώρο, οι κατοικίες δεν έχουν διαμορφωθεί ακόμα, εκτός από μια δυόροφη πολυκατοικία, ούτε οι δρόμοι, παρά μόνο ένας πρόχειρος δρόμος που διασχίζει την έκταση.

Έχοντας υπόψη την παραπάνω περιγραφόμενη κατάσταση οι επεμβάσεις έχουν ως στόχο :

- Την βελτίωση του μικροκλίματος της περιοχής και ειδικότερα την ηλιακή ακτινοβολία, την θερμοκρασία, την κίνηση και την υγρασία του αέρα.
- Την μείωση, κατά το πλείστον, των θορύβων που προέρχονται από την κυκλοφορία των οχημάτων χρησιμοποιώντας σωστά σχεδιασμένες φυτεύσεις με μίξη των καταλλήλων ειδών δένδρων και θάμνων, ώστε να μην υπάρχουν οχλήσεις στα σπίτια, αλλά και στα καταστήματα που βρίσκονται κατά μήκος του δρόμου.
- Την αρχιτεκτονική χρήση των δένδρων και θάμνων που επιλέγονται ώστε να δημιουργούν κομοστέγες ή τείχη στα τοπία και μαζί με άλλα αρχιτεκτονικά στοιχεία να μπορούν να χρησιμοποιηθούν κατά τέτοιο τρόπο ώστε να περιφράζουν, να περιορίζουν, να διασπούν, να τονίζουν, να συνδέουν, να διευρύνουν, να μειώνουν και να διαρθρώνουν εξωτερικούς χώρους.
- Την αισθητική βελτίωση της περιοχής με την μορφή, το χρώμα και την σιλουέτα των δένδρων και των θάμνων. Η αισθητική βελτίωση επιτυγχάνεται ακόμα με το να διασπούν την θέα, να απαλύνουν τις αρχιτεκτονικές γραμμές, να ενοποιούν αποκλίνοντα στοιχεία και να εισάγουν μια φυσικότητα στα άλλως άκομψα αστικά τοπία.

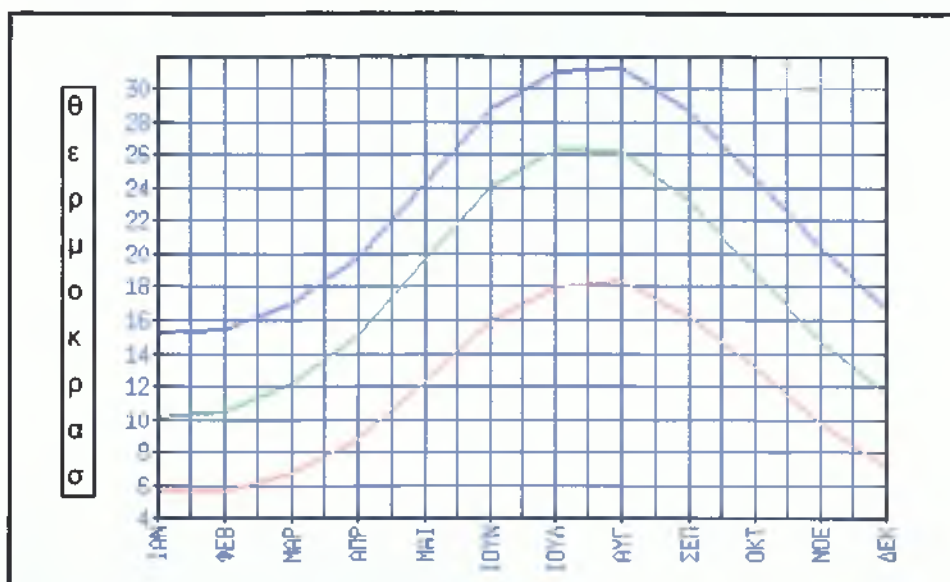
Η υλοποίηση των παραπάνω στόχων, τα είδη των δένδρων και των θάμνων , περιγράφονται στα επόμενα κεφάλαια.

5.ΚΛΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

Για τη μελέτη του κλίματος χρησιμοποιήθηκαν στοιχεία της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας (Ε.Μ.Υ.).

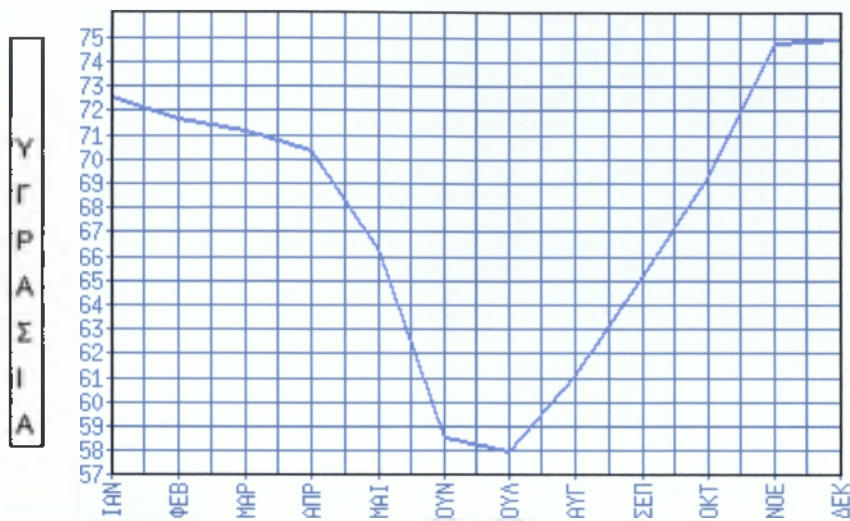
Καλαμάτα: Γ. Μήκος (Lon) 22°1'1" / Γ.Πλάτος (Lat) 37°4'1" / Ύψος 8μ.

ΑΠΟΛΥΤΗ ΜΕΓ. ΘΕΡΜ.: 42,6°C / ΑΠΟΛΥΤΗ ΕΛΑΧ. ΘΕΡΜ.: -5°C

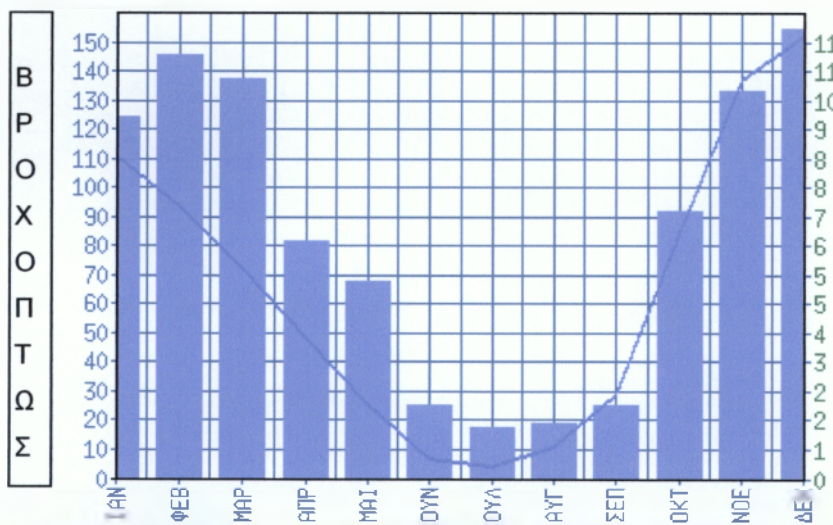

Μέγιστη θερμοκρασία
Μέση θερμοκρασία
Ελάχιστη θερμοκρασία

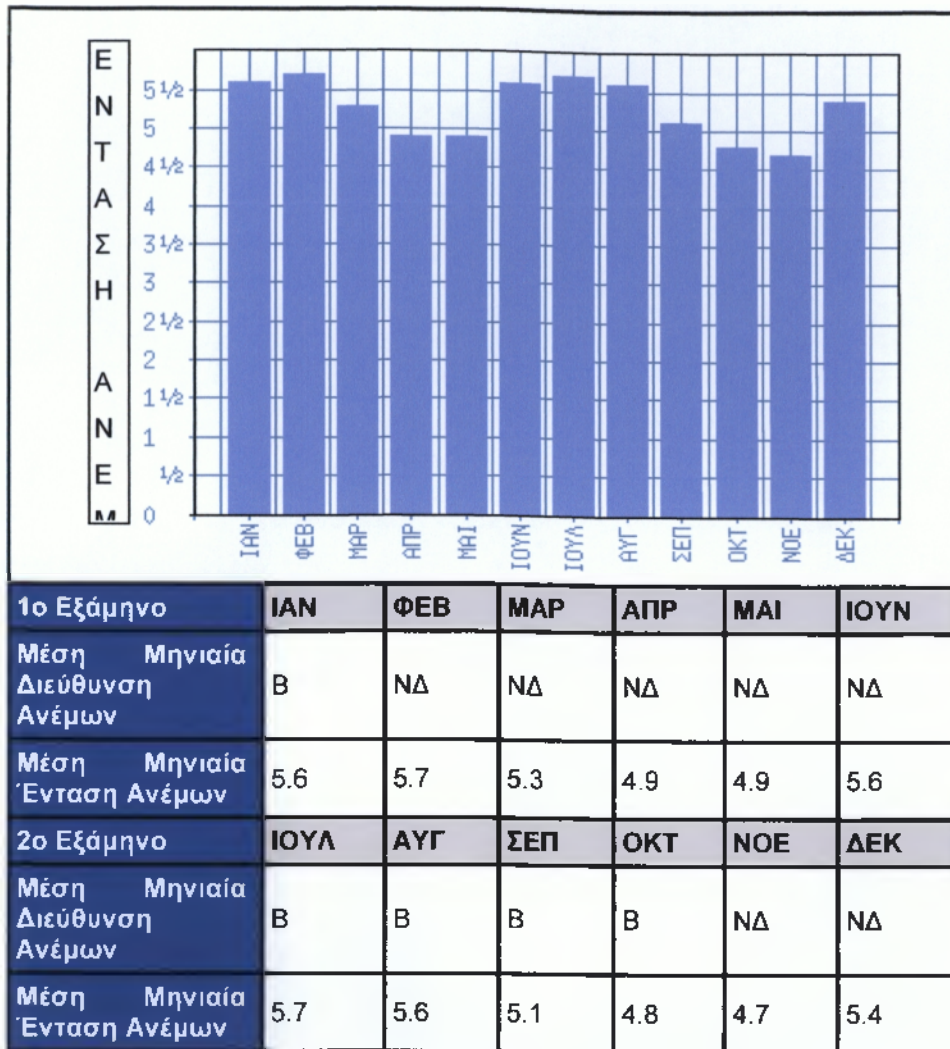
1ο Εξάμηνο	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ
Ελάχιστη Μηνιαία Θερμοκρασία	5.7	5.7	6.8	8.9	12.4	16.0
Μέση Μηνιαία Θερμοκρασία	10.2	10.6	12.3	15.2	19.7	24.1
Μέγιστη Μηνιαία Θερμοκρασία	15.3	15.5	17.1	19.9	24.3	28.8
2ο Εξάμηνο	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
Ελάχιστη Μηνιαία Θερμοκρασία	18.1	18.4	16.2	13.2	9.9	7.2
Μέση Μηνιαία Θερμοκρασία	26.4	26.3	23.2	18.9	14.8	11.7
Μέγιστη Μηνιαία Θερμοκρασία	31.1	31.3	28.7	24.7	20.5	16.7

1ο Εξάμηνο	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ
Μέση Μηνιαία Υγρασία	72.6	71.7	71.2	70.4	66.3	58.6
2ο Εξάμηνο	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
Μέση Μηνιαία Υγρασία	58.0	61.1	65.2	69.3	74.8	75.0

1ο Εξάμηνο	ΙΑΝ	ΦΕΒ	ΜΑΡ	ΑΠΡ	ΜΑΙ	ΙΟΥΝ
Μέση Μηνιαία Βροχόπτωση	111.7	94.1	73.0	48.5	25.6	7.5
Συνολικές Μήρες Βροχής	9.3	10.9	10.3	6.1	5.1	1.9
2ο Εξάμηνο	ΙΟΥΛ	ΑΥΓ	ΣΕΠ	ΟΚΤ	ΝΟΕ	ΔΕΚ
Μέση Μηνιαία Βροχόπτωση	4.2	11.3	29.1	85.3	137.4	152.6
Συνολικές Μήρες Βροχής	1.3	1.4	1.9	6.9	10.0	11.6

Από τη μελέτη των παραπάνω πινάκων και γραφικών παραστάσεων μπορούμε να κάνουμε ορισμένες παρατηρήσεις για το κλίμα της Καλαμάτας.

Η θερμοκρασία παρουσιάζει κανονική αυξομείωση χωρίς απότομες μεταβολές. Η μέγιστη μηνιαία θερμοκρασία κατά τους καλοκαιρινούς μήνες (Ιούλιο-Αύγουστο) είναι 31°C, ενώ κατά τους χειμερινούς (Ιανουάριο-Φεβρουάριο) πέφτει στους 6°C. Οι δε μέσες μηνιαίες τιμές της θερμοκρασίας για καλοκαίρι και χειμώνα, είναι 26°C και 10°C αντίστοιχα. Η απόλυτη μέγιστη θερμοκρασία που μετρήθηκε είναι 42°C και η ελάχιστη -5°C.

Στην περιοχή παρατηρούνται υψηλές τιμές υγρασίας, λόγω της παραθαλάσσιας θέσης της περιοχής. Η μέση μηνιαία υγρασία που μετράται το Δεκέμβριο είναι 75 ενώ του Ιουλίου 58.

Επίσης οι βροχοπτώσεις είναι πολύ συχνές στην περιοχή, που φτάνουν τις 10 μέρες για κάθε μήνα του χειμώνα ενώ το καλοκαίρι βρέχει 2 μέρες το πολύ. Οι τιμές των βροχοπτώσεων είναι αρκετά υψηλές και παρουσιάζουν μια απότομη αύξηση τον Οκτώβριο και μείωση επίσης απότομα τον Απρίλιο. Η μέγιστη μέση βροχόπτωση είναι το Δεκέμβριο με τιμή 152,6.

Όσων αφορά στους ανέμους που πνέουν στην περιοχή, οι εντάσεις τους κυμαίνονται μεταξύ 5 και 5,5 beauf, και μόνο κατά τα τελευταία έτη παρατηρήθηκαν ισχυροί άνεμοι. Τέλος

οι άνεμοι της περιοχής είναι βόρειοι τους μήνες Ιούλιο, Αύγουστο, Σεπτέμβριο, Οκτώβριο και Ιανουάριο, ενώ νοτιοδυτικοί τους υπόλοιπους μήνες.

Το κλίμα της περιοχής χαρακτηρίζεται ακόμη ως ημίυγρο προς ξηρό με τιμές δείκτη υγρασίας $Im -33,3 < Im < 0$, με μέτριο πλεόνασμα νερού το χειμώνα και δείκτη υγρότητας $Ih 16.7-33.3\%$.

Συμπερασματικά, το κλίμα της περιοχής είναι αρκετά ήπιο, με υψηλή υγρασία, συχνές και δυνατές βροχές και ανέμους μέτριας έντασης.

6.ΕΠΙΔΙΩΚΟΜΕΝΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ

α. ΚΗΠΟΣ

Ο κήπος δημιουργήθηκε με γνώμονα την ικανοποίηση των επισκεπτών με διαφορετικές ανάγκες και διαθέσεις..

Ξεκινώντας από τους μικρότερους επισκέπτες, οι οποίοι θα έχουν την ευκαιρία να ανακαλύψουν τις ιδιαιτερότητες της φύσης, παρατηρώντας τα φυτικά είδη που είναι κατανεμημένα και αναδεδειγμένα κατάλληλα, θα έχουν επίσης άπλετο χώρο για παιχνίδι και για αθλητικές δραστηριότητες. Δραστηριότητες τις οποίες μπορούν να ακολουθήσουν και οι επισκέπτες κάθε ηλικίας, όπως ποδηλασία στους κυκλικούς διαδρόμους του πάρκου.

Οι βόλτες στο πάρκο που επιφυλάσσουν εκπλήξεις και ευχάριστες εναλλαγές, ξεκουράζουν το βλέμμα και δημιουργούν ποικιλία εντυπώσεων στις επιμέρους περιοχές που διαμορφώνονται.

Οι περιοχές αυτές, παρόλο τον ανεξάρτητο χαρακτήρα τους, δένουν μεταξύ τους, δημιουργώντας μία ολότητα, αυτήν του ΠΑΡΚΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΚΟΡΟΓΙΑΝΝΗ.

Ξεκινώντας από την περιοχή 7, των γκριζογάλανων κυματιστών φυτεύσεων στα ανατολικά της ανατολικής εισόδου, ο επισκέπτης οδηγείται συνειρμικά στα κύματα της θάλασσας στην οποία και καταλήγει το βλέμμα του αν κοιτάξει μακριά στον ορίζοντα προς αυτή την κατεύθυνση.

Στα δεξιά της εισόδου (περιοχή 4), με τις πυκνές φυτεύσεις δέντρων και μακρινό φόντο το όρος Καλάθι, το μυαλό των επισκεπτών ανατρέχει στα βουνά που περικλείουν την Μεσσηνία από το όρος Καλάθι μέχρι τον Ταΰγετο. Τέτοιες φυτεύσεις δέντρων περιβάλλουν το πάρκο (περιοχή 2).

Ενώ προχωρούμε στους χώρους, καταλήγουμε στην καρδιά του πάρκου. Μέσα από ένα εντυπωσιακό σπειροειδή σχηματισμό δέντρων και θάμνων, διακρίνεται το υγρό στοιχείο που πηγάζει σχεδόν από τους πράσινους όγκους (βουνό) και κυκλοφορεί σε όλο το χώρο. Ενώνοντας ουσιαστικά βουνό και θάλασσα (κυματοειδείς φυτεύσεις), καταλήγει στην πλατεία (πολιτισμό) που αποτελεί άλλωστε αναπόσπαστο στοιχείο της ζωής του ανθρώπου.

Όπως είναι διακριτό οι έντονες καμπύλες και οι διάφορες κατευθύνσεις στο πάρκο, που δημιουργούνται από τις φυτεύσεις, τους διαδρόμους και το υγρό στοιχείο, έρχονται στην πλατεία να καταλαγιάσουν. Οι καμπύλες αμβλύνονται, οι διάδρομοι φαρδαίνουν και το υγρό στοιχείο έρχεται να καταλήξει σε μια λίμνη.

Οι περιοχές 3 και 1, εμφανίζονται σαν συμπληρωματικά στοιχεία του πάρκου. Η περιοχή 3 με την διαφορετικότητα των χαμηλών εδαφοκαλυπτικών φυτών δείχνει την αντίθεση στοιχείων και χρωμάτων, που όμως συνταιριάζονται σε διαφορετικές αναλογίες ενσαρκώνοντας τα στοιχεία της φύσης.

Στην περιοχή 1 οι φυτεύσεις είναι τοποθετημένες κυκλικά με άξονα τον κεντρικό διάδρομο, παραπέμποντας στον κύκλο της ζωής και στην αέναη εξέλιξή της.

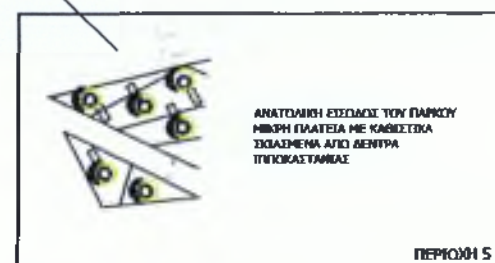
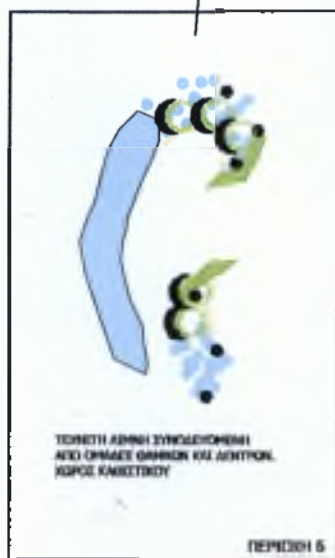
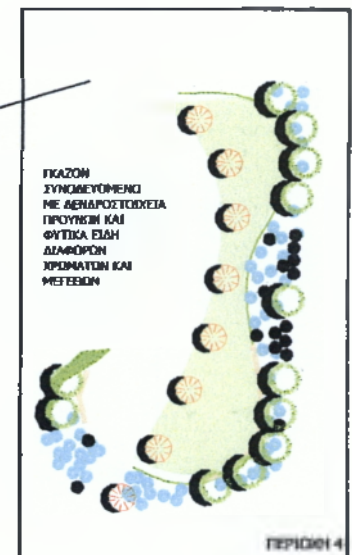
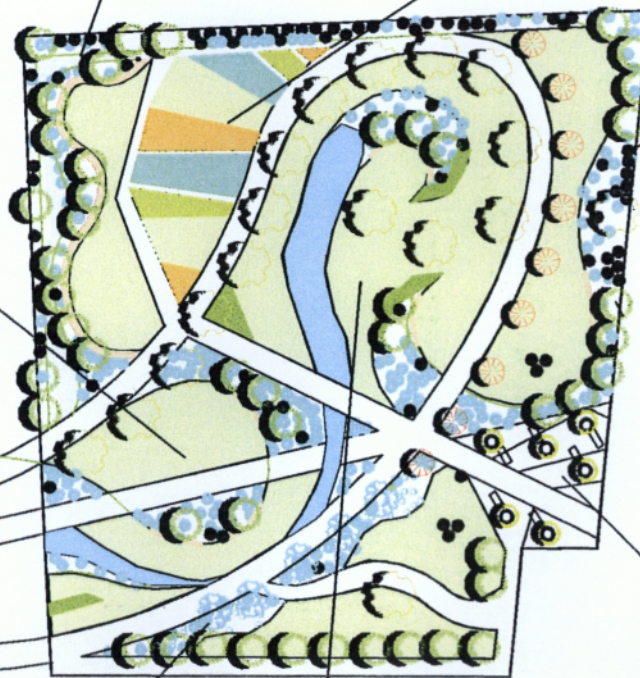
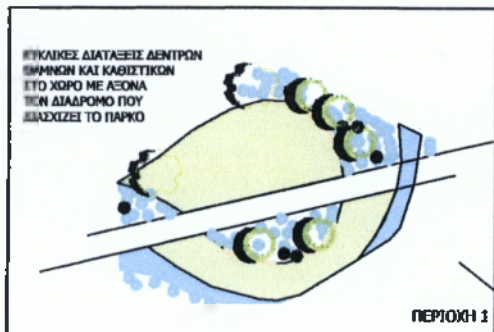
Τέλος στο βοτσαλοστρωμένο μονοπάτι (περιοχή 2) ο άνθρωπος περιηγείται ανάμεσα σε δέντρα και θάμνους, ανακαλύπτοντας εκ νέου στοιχεία της φύσης σε όλες τους τις μορφές: χρώμα, σχήμα και άρωμα.

β. ΠΛΑΤΕΙΑ

Αποτελεί σχεδιαστικά συνέχεια του πάρκου αλλά και ανεξάρτητο χώρο 780 τ.μ. όπου με τις χαμηλές φυτεύσεις λειτουργεί σαν χώρος συγκεντρώσεων, εκδηλώσεων και πληροφόρησης. Συγκεντρώνει όλα τα στοιχεία του πάρκου σε μικρογραφία δίνοντας έμφαση στον άνθρωπο που συνυπάρχει σε αρμονία με την φύση.

*Οι περιοχές που αναφέρονται παραπάνω και κάνουν την κατανόηση του πάρκου ευκολότερη φαίνονται στο σχέδιο που ακολουθεί.

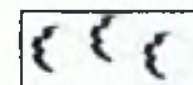
ΧΩΡΟΣ ΠΡΑΣΙΝΟΥ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΚΚΟΡΟΓΙΑΝΝΗ
ΕΠΙΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΚΟΥ ΑΝΑ ΠΕΡΙΟΧΗ

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΕΝΤΡΟΣΤΟΙΧΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΑΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ

ΒΟΡΕΙΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΠΟ ΔΕΝΔΡΟΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΥΠΡΙΑΣΣΩΝ ΟΡΟΚΛΑΔΩΝ

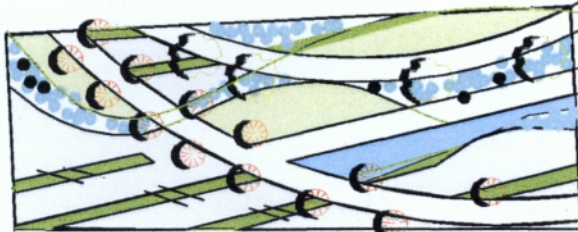

ΔΕΝΤΡΑ ΣΣ ΚΑΜΠΥΛΗ ΠΟΥ ΜΟΤΑΛΗΓΕΤ ΣΕ ΣΤΕΙΡΑ ΚΑΙ ΔΙΑΣΧΙΖΕΙ ΓΑΥΝΑ ΟΔΟ ΤΟ ΜΗΚΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΚΟΥ

ΜΟΤΙΑ ΔΕΝΔΡΟΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΠΡΑΧΥΛΟΤΕΡΕΣ ΟΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΚΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΟΥ ΕΝΩΝΕΙ ΤΟ ΠΑΡΚΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΑΡΑ

ΟΙ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ (ΕΥΘΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΜΠΥΛΟΥΣ) ΟΔΗΓΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ ΠΡΟΕΚΤΕΙΝΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ

Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΧΕΙ ΔΙΑΜΟΡΦΩΘΕΙ ΕΤΣΙ ΟΣΤΕ Ο ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ ΝΑ ΜΕΤΑΒΑΙΝΕΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΜΑΛΑ ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΑ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΙΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΕΝΤΡΟΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΚΟΥ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΔΟΛΦΙΝΟ ΔΙΑΚΟΠΙΣΤΕΤΑΙ ΣΤΑΔΙΑΚΑ ΑΠΟ ΠΡΑΣΙΝΕΣ ΔΟΥΡΑΔΕΣ ΘΑΜΝΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΗΣ ΔΙΜΗΝΗΣ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΑΖΟΥΝ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗ ΟΣΟ ΠΡΟΧΩΡΑΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΡΚΟ ΕΝΩ ΚΑΙ ΕΝΑ ΚΟΜΜΑΤΙ ΧΑΙΔΟΥΛΑΓΗΤΑ ΕΧΕΙ ΠΡΟΧΩΡΑΕΙ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΔΩΣΕΙ ΦΩΣ ΚΑΙ ΝΑ ΑΠΛΑΥΝΕΙ ΤΙΣ ΕΥΘΕΙΕΣ ΤΩΝ ΘΑΜΝΩΝ

7.ΔΟΜΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

Το δομικό σχέδιο έχει διαμορφωθεί έτσι ώστε να συμβαδίζει με τον χαρακτήρα του πάρκου όπως αυτός παρουσιάστηκε παραπάνω. Έτσι σε γενικές γραμμές οι έντονες καμπύλες και περίπλοκες γραμμές του πάρκου συνεχίζονται στην πλατεία, ενώ τα υλικά έχουν επιλεγεί κατάλληλα ώστε να είναι εμφανή τα στοιχεία του χαρακτήρα που επιδιώκουμε να δώσουμε στους χώρους.

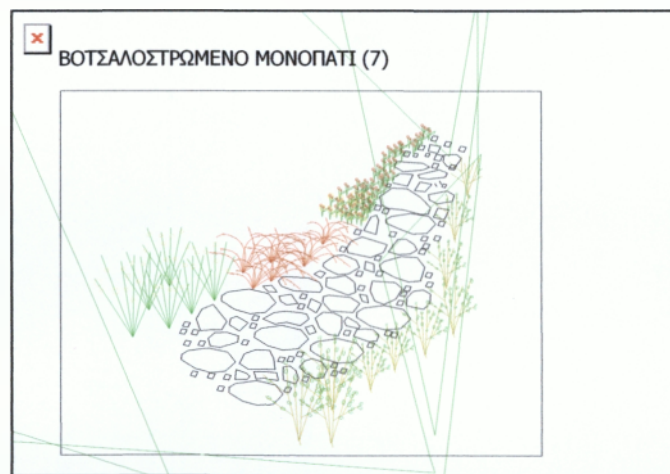
Συγκεκριμένα τα επιμέρους στοιχεία , αναλύονται παρακάτω:

α. Περίπατοι

α.1. Περίπατοι μεγάλου πλάτους στρωμένοι με πλάκες ανοικτού γρι χρώματος (1), (2), γαλάζιου χρώματος (4) και πορτοκαλί (3).

α.2. Κινέζικα μονοπάτια (6) από πλάκες διαφόρων μεγεθών.

α.3. Βοτσαλοστρωμένο μονοπάτι (7).

β. Πλατείες

β.1. Κεντρική πλατεία, στρωμένη με λευκές πλάκες.

β.2. Χώρος ανατολικής εισόδου στρωμένος με διαφόρων χρωμάτων δάπεδα.

γ. Υγρό στοιχείο

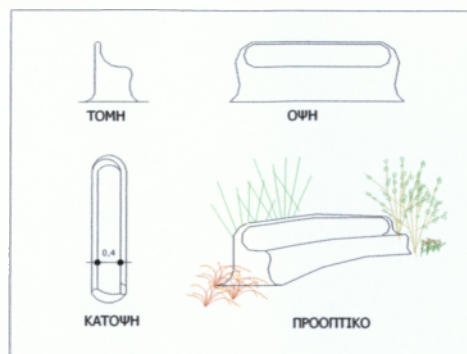
επιφάνειας 148τ.μ.

Τεχνητή λίμνη με σημείο απελευθέρωσης νερού στο βορειότερο τμήμα της.

δ. Παγκάκια

δ.1. Χτιστά με καμπύλες ακμές

ΧΤΙΣΤΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

δ.2. Ξύλινα, στην ανατολική είσοδο διαστάσεων 0,50εκ.Χ 1,40εκ.

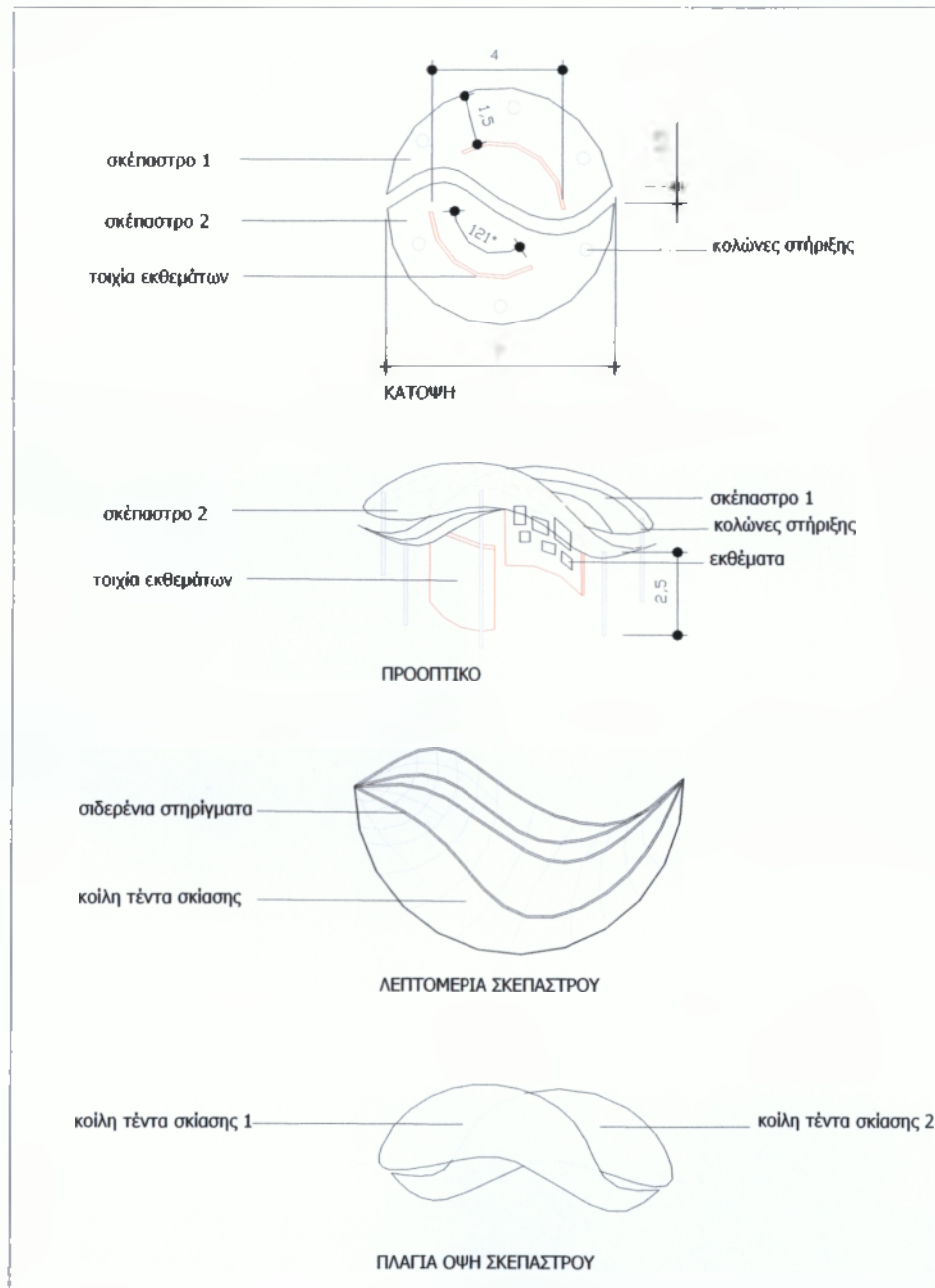
ε. Γλάστρες

Στη ανατολική είσοδο του πάρκου, ξύλινες διαμέτρου 0,70εκ.

στ. Κιάσκι

Στην πλατεία, κυκλικό ξύλινο με δυνατότητα πληροφόρησης κοινού και άλλες χρήσεις.

ΚΙΟΣΚΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

8. ΦΥΤΕΥΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

Η επιλογή των φυτών έγινε με κριτήριο κατ' αρχήν την διασφάλιση της βασικής προϋπόθεσης, που είναι αναβάθμιση του τοπίου και του περιβάλλοντος γενικότερα και κατά δεύτερο λόγω τη διασφάλιση της επιτυχημένης και ολοκληρωμένης φυτοτεχνικής διαμόρφωσης.

Με βάση αυτά επελέγησαν φυτά ώστε :

- Να μπορούν να προσαρμοστούν στις οικολογικές συνθήκες του χώρου που θα εισαχθούν.
- Να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του σκοπού που τέθηκε.
- Να διασφαλίζεται η επιτυχία της φύτευσης και η παραπέρα εξέλιξη των φυτών.

Τα φυτά έχουν επιλεγεί σε διάφορες κατηγορίες ύψους και μορφής, με διάταξη στον χώρο, που θα εξασφαλίζει την εναλλαγή σχημάτων και χρωμάτων, για την επίτευξη του καλύτερου αισθητικού αποτελέσματος.

Επίσης επελέγησαν φυτά, που να εξασφαλίζουν την συνεχή ανθοφορία όλο το χρόνο, και παράλληλα να επιτυγχάνεται μια διαδοχή ανάμεσα στις εποχές και ένα δυναμικό τοπίο με φάσεις εξέλιξης.

Φυτεύσεις

Στα παρτέρια που διαμορφώνονται στο πάρκο, έχουν επιλεγεί σε ορισμένα σημεία δένδρα ιδιαίτερης καλλωπιστικής αξίας με κριτήριο την ανθοφορία τους, την πλούσια κόμη τους για δημιουργία σκιάς, την ιδιαίτερη μορφή τους, την προσαρμοστικότητά τους στις υπάρχουσες εδαφοκλιματικές συνθήκες της περιοχής και την ελάχιστη απαίτηση για άρδευση και συντήρηση.

Επίσης, επιλέγονται φυτά (θάμνοι υψηλοί, θάμνοι μεσαίοι-χαμηλοί, φυτά εδαφοκάλυψης) ώστε να εξασφαλίζεται ανθοφορία όλο το χρόνο και παράλληλα να επιτυγχάνεται μια διαδοχή ανάμεσα στις εποχές και ένα δυναμικό τοπίο με φάσεις εξέλιξης.

Τα φυτά που επιλέγονται ανήκουν σε διάφορες κατηγορίες ύψους και μορφής. Για την επίτευξη του καλύτερου αισθητικού αποτελέσματος η διάταξή τους στο χώρο γίνεται με τέτοιο τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται η εναλλαγή σχημάτων και χρωμάτων.

Επιπλέον, προτείνεται η φύτευση και κάποιων καλλωπιστικών ξενικών ειδών, εκτός των εγχώριων, για λόγους αισθητικής. Τα είδη αυτά αναπτύσσονται σε παρόμοιες βιοκλιματικές συνθήκες και είναι εφικτή η προσαρμογή τους, αλλά μετά τη φύτευσή τους οι καλλιεργητικές φροντίδες θα είναι πιο έντονες από αυτές των εγχώριων ειδών.

Για τον επιτυχή σχεδιασμό και την λήψη των κατάλληλων μέτρων αποκατάστασης λήφθηκαν υπόψη:

- Οι κλιματολογικές συνθήκες
- Το έδαφος
- Η ύπαρξη νερού για άρδευση

Βασικές αρχές που λαμβάνονται υπόψη σε κάθε προσπάθεια φυτοτεχνικών παρεμβάσεων είναι:

- Να χρησιμοποιούνται φυτικά είδη που οι βιολογικές απαιτήσεις τους είναι ίδιες με τις συγκεκριμένες βιοκλιματικές συνθήκες.
- Η επιλογή των φυτικών ειδών να γίνει με βάση το λειτουργικό σκοπό που πρόκειται να ικανοποιήσουν (σκίαση, στοιχεία θέας, οριοθέτηση, απόκρυψη, ανεμοφράκτες, διακοσμητική φύτευση κλπ.)
- Τα φυτικά είδη να επιλεγούν με βάση τα βοτανικά τους χαρακτηριστικά τους (τελικές διαστάσεις, σχήμα κόμης, φυλλοβόλο ή αειθαλές, εποχή ανθοφορίας, χρώμα ένθεων κλπ.)
- Η διανομή των συστάδων δένδρων και θάμνων να γίνει με τρόπο ώστε να εξασφαλίζονται σωστές αναλογίες, οπτικά ανοίγματα και εικόνα με τους συνδυασμούς δένδρων, θάμνων, χλόης, ανάλογου μορφής και χρωματισμού.
- Το φυτικό υλικό να παρουσιάζει ανθεκτικότητα στις συνηθέστερες εντομολογικές και μυκητολογικές προσβολές της περιοχής.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΦΥΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

Στον παρακάτω πίνακα φαίνονται τα χρησιμοποιούμενα φυτά, δέντρα και θάμνοι σε κοινή και λατινική ονομασία καθώς και ο κωδικός με τον οποίο αναφέρονται στο αντίστοιχο φυτευτικό σχέδιο.

ΚΟΙΝΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΚΩΔΙΚΟΣ
i. ΔΕΝΤΡΑ ΦΥΛΛΟΒΟΛΑ		
Ακακία Κωνσταντινουπόλεως	<i>Albizia julibrisin</i>	Δ1
Ίπποκαστανιά	<i>Aesculus hippocastanum</i>	Δ2
Γιακαράντα	<i>Jacarada mimosaefolia</i>	Δ3
Κουτσόπια <i>Cercis siliquastrum</i>	Δ4	
Προύνος	<i>Prunus cerasifera</i>	Δ5
Κερλεουτέρια	<i>Koerleuteria paniculata</i>	Δ6
Προύνος τρίλοβος	<i>Prunus triloba</i>	Δ7
ii. ΔΕΝΤΡΑ ΑΕΙΘΑΛΗ		
Ακακία Λευκάζουσα	<i>Acacia decurrens "Dealbata"</i>	Δ8
Βραχυχίτωνας	<i>Brachichiton acerifolius</i>	Δ9
Αριά	<i>Quercus ilex</i>	Δ10
Κουκουναριά	<i>Pinus pinea</i>	Δ11
Κυπαρίσσι Ορθόκλαδο	<i>Cypress us sempervirens pyramidalis</i>	Δ12
Μανώλια	<i>Magnolia grandiflora</i>	Δ13
Κυπαρίσσι Αριζόνας	<i>Cupressus arizonica</i>	Δ14
iii. ΘΑΜΝΟΙ ΨΗΛΟΙ		
Δάφνη Απόλλωνος	<i>Laurus nobilis</i>	Θ1
Κουμαριά	<i>Arburus unedo</i>	Θ2
Λαγκεστρέμια	<i>Lagerstremia indica</i>	Θ3

Λυγαριά	<i>Vitex agnus castus</i>	Θ4
Πικροδάφνη	<i>Nerium oleander</i>	Θ5
Πιπτόσπορο	<i>Pittosporum tobira</i>	Θ6
Δωδωναία	<i>Dodonea viscosa Purpurea'</i>	Θ7
Κυδωνίαστρο λάκτεους	<i>Cotoneaster lacteus</i>	Θ8
Πυράκανθος	<i>Pyracantha coccinea</i>	Θ9
Φωτίνια	<i>Photinia x fraseri 'Red Robin'</i>	Θ10
Πασχαλιά	<i>Syringa vulgaris</i>	Θ11
Λουσίντουμ	<i>Viburnum tinus "Lucidum"</i>	Θ12
Φορσύθια	<i>Forsythia x Intermedia</i>	Θ13
iv. ΘΑΜΝΟΙ ΧΑΜΗΛΟΙ-ΜΕΣΑΙΟΙ		
Ταιντόνια	<i>Chaenomeles japonica</i>	Θ14
Σπειραία	<i>Spiraea x vanhoyttei</i>	Θ15
Γιουνίπερος 'Grey-Owl'	<i>Juniperus virginiana 'Grey-Owl'</i>	Θ16
Γιουνίπερος 'Pfitzeriana Old Gold'	<i>Juniperus chinensis 'Pfitzeriana Old Gold'</i>	Θ17
Γιουνίπερος 'Mint Julep'	<i>Juniperus chinensis 'Mint Julep'</i>	Θ18
Φόρμιο	<i>Phormium tenax</i>	Θ19
Ναντίνα	<i>Nandina domestica</i>	Θ20
Γρεβιλλέα	<i>Grevillea juniperina</i>	Θ21
Δεντρολίβανο	<i>Rosmarinus officinalis</i>	Θ22
Εσκαλλόνια	<i>Escallonia cardinalis</i>	Θ23
Λαντάνα	<i>Lantana camara</i>	Θ24
Λιγουστρίνι	<i>Ligustrum ovalifolium "Aureum"</i>	Θ25
Βερβερίδα	<i>Berberis thunbergii</i>	Θ26
Μυρσίνη	<i>Myrsine africana</i>	Θ27
Μυρτιά	<i>Myrtus communis</i>	Θ28
Πιπτόσπορο μικρόφυλλο	<i>Pittosporum heterophyllum</i>	Θ29
Πολύγαλα	<i>Polygala myrtifolia</i>	Θ30
Τεύκριο	<i>Teucrium fruticans</i>	Θ31
Κυδωνίαστρο Φρανκέτι	<i>Cotoneaster franchetii</i>	Θ32
Χάμιλις	<i>Chamerops humilis</i>	Θ33
Αμπέλια	<i>Abelia Edward Goucher</i>	Θ34
Στερλίτσια	<i>Sterlitzia reginae</i>	Θ35
v. ΑΝΑΡΡΙΧΩΜΕΝΑ		
Πλουμπάγκο	<i>Plumbago capensis</i>	A1
vi. ΦΥΤΑ ΕΔΑΦΟΚΑΛΥΨΗΣ		
Βερονίκη	<i>Veronica speciosa</i>	ΕΔ1
Κυδωνίαστρο δαμμάρειο	<i>Cotoneaster dammeri</i>	ΕΔ2
Αγάπανθος	<i>Agapanthus africanus</i>	ΕΔ3
Τριανταφυλλιά	<i>Rosa europeana</i>	ΕΔ4
Βερβ	<i>Verbena X hybrida</i>	ΕΔ5
Λαντάνα νάνα	<i>Lantana camara "Nana"</i>	ΕΔ6
Δεντρολίβανο Έρπον	<i>Rosmarinus officinalis "Prostratus"</i>	ΕΔ7
Λεβάντα	<i>Lavandula vera</i>	ΕΔ8

Ρίγανη	<i>Origanum vulgare</i>	ΕΔ9
Σινεράρια	<i>Cineraria maritime</i>	ΕΔ10
Πυξάρι	<i>Buxus sempervirens</i>	ΕΔ11
Καρίσα	<i>Carissa grandiflora</i>	ΕΔ12
Αγγελική νάνα	<i>Pittosporum tobira "Nanum"</i>	ΕΔ13
Τεύκριο Χαμαιδρύς	<i>Teucrium chamaedrys</i>	ΕΔ14
Υπέρικο χαμηλό	<i>Hypericum calycinum</i>	ΕΔ15

*Πληροφορίες για την φυσιολογία και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των φυτών που χρησιμοποιούνται αναφέρονται στο Παράρτημα 2 στο τέλος της εργασίας.

8.ΑΡΔΕΥΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

A. ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΡΔΕΥΟΜΕΝΟΥ ΧΩΡΟΥ

ΑΡΔΕΥΟΜΕΝΑ ΔΕΝΤΡΑ:	155
ΑΡΔΕΥΟΜΕΝΟΙ ΘΑΜΝΟΙ:	2495
ΕΚΤΑΣΗ ΧΛΟΟΤΑΠΗΤΑ:	1050μ ²

B. ΑΡΔΕΥΤΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

1. Οι υδατικές ανάγκες του χλοοτάπητα κατά την κρίσιμη θερμή και ξηρά περίοδο υπολογίζονται ίσες προς 7 m m/ημέρα.

Οι χλοοτάπητες του χώρου καλύπτουν επιφάνεια 1050 m² και υπολογίζεται ότι απαιτούνται: $1050\text{m}^2 \times 7 \text{ m m/ημέρα} = 7,4 \text{ m}^3/\text{ημέρα}$.

2. Οι υδατικές ανάγκες των δένδρων και θάμνων κατά την κρίσιμη θερμή και ξηρά περίοδο υπολογίζονται ίσες προς 3.5 m m/ημέρα.

Τα δένδρα και οι θάμνοι του χώρου καλύπτουν επιφάνεια 1100 m² και υπολογίζεται ότι απαιτούνται: $1100\text{m}^2 \times 3.5\text{mm/ημέρα} = 3,9 \text{ m}^3/\text{ημέρα}$.

Γ. ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΑΡΔΕΥΤΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ

Από την κεντρική παροχή και με σωλήνα διαμέτρου Φ63, το νερό διέρχεται αρχικά από την κεντρική ηλεκτροβάνα, η οποία εξασφαλίζει την ομαλή λειτουργία του συστήματος και από εκεί μοιράζεται στα υπόλοιπα πέντε φρεάτια ηλεκτροβανών. Τα φρεάτια ηλεκτροβανών, που μπορεί να περιέχουν περισσότερες από μία ηλεκτροβάνες στέλνουν το νερό μέσω σωληνώσεων διαμέτρου Φ32 στις διάφορες περιοχές με κατάλληλη παροχή, σύμφωνα με τις ανάγκες της κάθε μίας.

Για τις περιοχές με θάμνους και δέντρα, το νερό φθάνει σε κάθε φυτό μέσω σταλλακτηφόρων σωλήνων Φ16.

Στις περιοχές του χλοοτάπητα το νερό καταλήγει στους αυτοανυψούμενους εκτοξευτήρες (POP -UP) και κατανέμεται ομοιόμορφα στους χώρους, αφού οι θέσεις των εκτοξευτήρων είναι τέτοιες ώστε να αλληλοκαλύπτονται με ομοιομορφία.

Δ. ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

- Αυτόματη λειτουργία.
- Προσαρμογή του συστήματος σε οποιαδήποτε συνθήκη.
- Ομοιόμορφη κατανομή του νερού στους χώρους.
- Εξοικονόμηση εργατικών και ενέργειας.

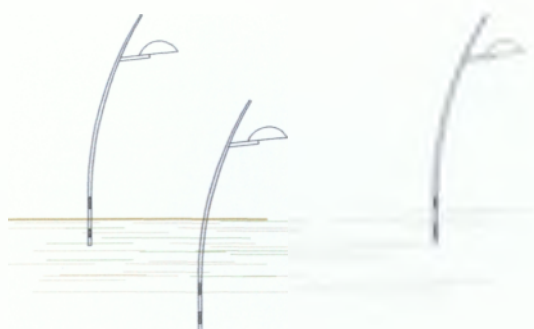
9. ΦΩΤΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

Ο φωτισμός του χώρου αποτελεί ακόμα ένα βασικό στοιχείο στη διαχείριση του χώρου. Με το φωτισμό, οι φυτικοί σχηματισμοί αναδεικνύονται ακόμα περισσότερο δημιουργώντας λαμπερά φυλλώματα και σκιές με σιλουέτες δέντρων. Η κατάλληλη φωταγώγηση του χώρου εκτός από την ασφάλεια που θα προσφέρει στο πάρκο τις νυχτερινές ώρες, μπορεί να προσφέρει και αισθητική ικανοποίηση, δημιουργώντας ψευδαισθήσεις χρωμάτων, αλλά και σκοτεινές περιοχές μυστηρίου που θα εκπλήξουν τον επισκέπτη, δημιουργώντας ποικιλία συναισθημάτων.

Στο πάρκο του «Αγίου Δημητρίου Κοκορόγιαννη», η ομοιόμορφη κατανομή των στύλων φωτισμού αποτελεί λειτουργική λύση για την ικανοποιητική ανάδειξη του χώρου. (βλ. ΦΩΤΙΣΤΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ).

Παράλληλα ορισμένα σημεία του πάρκου απαιτούν ιδιαίτερης προσοχής. Ο φωτισμός της τεχνητής λίμνης αποτελεί πηγή πολλαπλών εφέ καθώς δημιουργούνται αντανακλάσεις με την ένωση φωτός και νερού, σε όλη τη διαδρομή του νερού κατά μήκος του πάρκου. Αξίζει να σημειωθεί και ο φωτισμός του δαπέδου στην κύρια ανατολική είσοδο του πάρκου, με φωτιστικά δαπέδου που σε συνδυασμό με τα διαφορετικού χρώματος δάπεδα, κάνει το χώρο εντυπωσιακό και λαμπερό.

Τέλος τα φωτιστικά με την απλότητα σαν βασικό χαρακτηριστικό τους, δεν επιβαρύνουν το τοπίο που σχηματίζεται από τους φυτικούς όγκους, αλλά προσθέτουν απαλές γραμμές στις καμπύλες του χώρου σαν φυσικά κλαριά αφημένα τυχαία στο χώρο.

10.ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΡΓΟΥ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

	ΠΟΣΟΤΗΤΑ	ΜΟΝΑΔΑ	ΤΙΜΗ/ΜΟΝ	ΤΙΜΗ
ΦΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ				
ΔΕΝΤΡΑ	155	τεμ.	250	38750
ΘΑΜΝΟΙ	2495	τεμ.	3	7485
ΧΛΟΟΤΑΠΗΤΑΣ	1,05	στρ.	990	1039,5
ΕΡΓΑΣΙΕΣ				
ΙΣΟΠΕΔΩΣΗ	3.400	μ ²	50	170000
ΧΩΜΑΤΟΥΡΓΙΚΑ	34.000	μ ³	60	2040000
ΦΥΤΕΥΣΗ	2650	τεμ.	5	13250
ΑΡΔΕΥΣΗ	3400	μ ²	14	47600
ΦΩΤΙΣΜΟΣ				5000
ΑΡΔΕΥΤΙΚΑ ΥΛΙΚΑ				
ΗΛ/ΒΑΝΕΣ	12	τεμ.	100	1200
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΤΗΣ	1	τεμ.	500	500
ΣΩΛΗΝΕΣ	3036	μ	0,8	2428,8
ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ				
ΣΤΗΛΟΙ	33	τεμ.	500	16500
ΝΕΡΟΥ	13	τεμ.	150	1950
ΔΑΠΕΔΟΥ	19	τεμ.	120	2280
ΆΛΛΑ ΥΛΙΚΑ-ΕΡΓΑΣΙΑ				
ΚΗΠΑΙΟ ΧΩΜΑ	21500	μ ³	40	860000
ΠΛΑΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ	1100	μ ²	4	4400
ΠΙΣΙΝΑ	150	μ ²		50000
ΧΤΙΣΤΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ	110	μ	25	2750
ΚΙΟΣΚΙ	12	μ ²		3500

ΣΥΝΟΛΟ 3268633,3

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

EMY.GR

GARDEN ARCHITECTURE IN EUROPE, 1992, Mark Thomson, TASCHEN

KAL.GR

LANDSCAPE ARCHITECTS, 2002, Martin Ashton, Atrium Group

LANDSCAPE ARCHITECTURE, 1997, Gordon Grice, Steven Moorhead

LANDSCAPE DESIGN GUIDE, volume 1, 1990, Adrian Lisney and Ken Field house, Jeremy Dodd

MILEPIANTE, 1994, Edit rice Maxi.SRL

THE MODERN GARDEN, 2000, Jane Brown, Thames & Hudson

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΟΠΙΟΥ-ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΑΣΤΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ, 1992, Μ. Ανανιάδου-Τζημοπούλου, εκδόσεις ΖΗΤΗ

ΙΤΣΑΚ: PROFILE AND RESEARCH ACTIVITIES 1981-1996

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ, 1992, Peter Neufert, εκδότης Μ.Γκιούρδας

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΥΤΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ, 1998, Γκόλτσου, Λάσκαρη, Σαρακινιώτη, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο.

ΦΥΤΩΡΙΑ ΚΑΛΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΦΥΤΩΝ, έκδοση ΦΥΤΩΡΙΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Ο.Ε.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

ΘΑΜΝΟΙ

1. ΔΑΦΝΗ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Αειθαλής, πλατύφυλλος θάμνος ή μικρό δένδρο, με πράσινο φύλλωμα, ύψους 9-10 μέτρα και διάμετρο κόμης 4-5 μέτρα. Έχει δερματώδη φύλλα, πολύ αρωματικά, με κυματοειδής παρυφές, που χρησιμοποιούνται στην μαγειρική. Κίτρινες ταξιανθίες τον Μάρτιο-Απρίλιο και αργότερα μαύρους καρπούς. Σχηματίζει ωραίες ομάδες, συστάδες, και φράχτες. Επιδέχεται οποιοδήποτε κλάδεμα και ενδείκνυται για την κατασκευή κώνων, πυραμίδων και άλλων σχημάτων. Είναι φωτόφιλο είδος, με μικρές απαιτήσεις σε νερό. Πολλαπλασιάζεται με μοσχεύματα.

Laurus nobilis

2. ΚΟΥΜΑΡΙΑ

Πλατύφυλλος θάμνος, με πράσινο, αειθαλές φύλλωμα, ύψους 3-4 μέτρα και διάμετρο κόμης 2-3 μέτρα. Είναι χαρακτηριστικό φυτό της Μεσογειακής χλωρίδας με ωραίο γυαλιστερό φύλλωμα που τον χειμώνα παίρνει κόκκινες αποχρώσεις. Φλοιός τραχύς και ραβδωτός. Έχει καμπανοειδή λευκά άνθη που συνυπάρχουν με τους κόκκινους εδώδιμους καρπούς το Φθινόπωρο και το Χειμώνα. Απαιτεί προσήλιες θέσεις, με μικρές απαιτήσεις σε νερό. Προτιμά πλούσια, γόνιμα, χουμώδη εδάφη, αλλά αναπτύσσεται σπουδήποτε και αντέχει κοντά στη θάλασσα. Χρησιμοποιείται για ελεύθερους φράχτες, ή μεμονωμένα.

Arbutus unedo

3. ΛΑΓΚΕΣΤΡΕΜΙΑ

Θάμνος φυλλοβόλος, με πράσινο φύλλωμα, που μπορεί να διαμορφωθεί σε δενδρύλλιο ύψους 3-6 μ. Άνθη πολύ διακοσμητικά, σε επάκριες ταξιανθίες, χρώματος ρόδινου, κόκκινου, λευκού, μωβ ανάλογα με την ποικιλία. Ανθίζει από Ιούνιο έως Οκτώβριο. Προτιμά εδάφη με καλή αποστράγγιση και ηλιαζόμενες θέσεις. Απαιτεί κλάδεμα, στα τέλη του χειμώνα και προστασία από τους δυνατούς παγετούς. Φυτεύεται μεμονωμένα ή σε ομάδες. Πολλαπλασιάζεται με ημιξυλώδη μοσχεύματα το καλοκαίρι ή με σπορά το χειμώνα.

Lagerstremia indica

4. ΛΥΓΑΡΙΑ

Φυλλοβόλος, πλατύφυλλος θάμνος, αυτοφυής στην Ελλάδα, ύψους 2 μέτρων και διαμέτρου κόμης 1,20 μέτρα. Έχει στρογγυλό σχήμα και φύλλα σύνθετα βαθυπράσινα στην πάνω επιφάνεια και γκριζοπράσινα χνουδωτά στην κάτω. Άνθη ιώδη σε επάκριους στάχτες, από ύγουστο-Σεπτέμβριο. Υψηλή καλλωπιστική αξία λόγω της αρωματικής ανθοφορίας του και του όμορφου φυλλώματός του. Αρκετά ανθεκτικό φυτό χωρίς ιδιαίτερες απαιτήσεις. Φωτόφιλο είδος, με μικρές απαιτήσεις σε νερό. Πρέπει να προστατεύεται από τους παγετούς. Αντέχει κοντά στην θάλασσα.

Vitex agnus castus

5. ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΗ

Αειθαλής, πλατύφυλλος θάμνος, μετρίου ρυθμού ανάπτυξης, που φτάνει το ύψος των 3-4 μέτρων και διάμετρο κόμης 2-3 μέτρα, σχήματος τούφας. Έχει φύλλα δερματώδη και σκουροπράσινα και άνθη μονά ή διπλά διαφόρων χρωμάτων ανάλογα με την ποικιλία όπως λευκά, ρόδινα, κόκκινα κ.λ.π. Ο βλαστός του περιέχει δηλητηριώδη, γαλακτώδη χυμό. Φυτό ιδιαίτερα σκληρό και ανθεκτικό στην ξηρασία, τους ανέμους και την μόλυνση της ατμόσφαιρας. Αναπτύσσεται σ' όλα τα είδη των εδαφών και αντέχει στα άλατα της θάλασσας. Φυτεύεται μεμονωμένα, σε ομάδες ή σε ελεύθερους φράχτες. Πολλαπλασιάζεται με σπόρους ή με μοσχεύματα.

Nerium oleander

ΘΑΜΝΟΙ

1. ΔΑΦΝΗ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Αειθαλής, πλατύφυλλος θάμνος ή μικρό δένδρο, με πράσινο φύλλωμα, ύψους 9-10 μέτρα και διάμετρο κόμης 4-5 μέτρα. Έχει δερματώδη φύλλα, πολύ αρωματικά, με κυματοειδής παρυφές, που χρησιμοποιούνται στην μαγειρική. Κίτρινες ταξιανθίες τον Μάρτιο-Απρίλιο και αργότερα μαύρους καρπούς. Σχηματίζει ωραίες ομάδες, συστάδες, και φράχτες. Επιδέχεται οποιοδήποτε κλάδεμα και ενδείκνυται για την κατασκευή κώνων, πυραμίδων και άλλων σχημάτων. Είναι φωτόφιλο είδος, με μικρές απαιτήσεις σε νερό. Πολλαπλασιάζεται με μοσχεύματα.

Laurus nobilis

2. ΚΟΥΜΑΡΙΑ

Πλατύφυλλος θάμνος, με πράσινο, αειθαλές φύλλωμα, ύψους 3-4 μέτρα και διάμετρο κόμης 2-3 μέτρα. Είναι χαρακτηριστικό φυτό της Μεσογειακής χλωρίδας με ωραίο γυαλιστερό φύλλωμα που τον χειμώνα παίρνει κόκκινες αποχρώσεις. Φλοιός τραχύς και ραβδωτός. Έχει καμπανοειδή λευκά άνθη που συνυπάρχουν με τους κόκκινους εδώδιμους καρπούς το Φθινόπωρο και το Χειμώνα. Απαιτεί προσήλιες θέσεις, με μικρές απαιτήσεις σε νερό. Προτιμά πλούσια, γόνιμα, χουμώδη εδάφη, αλλά αναπτύσσεται οπουδήποτε και αντέχει κοντά στη θάλασσα. Χρησιμοποιείται για ελεύθερους φράχτες, ή μεμονωμένα.

Arbutus unedo

3. ΛΑΓΚΕΣΤΡΕΜΙΑ

Θάμνος φυλλοβόλος, με πράσινο φύλλωμα, που μπορεί να διαμορφωθεί σε δενδρύλλιο ύψους 3-6 μ. Άνθη πολύ διακοσμητικά, σε επάκριες ταξιανθίες, χρώματος ρόδινου, κόκκινου, λευκού, μωβ ανάλογα με την ποικιλία. Ανθίζει από Ιούνιο έως Οκτώβριο. Προτιμά εδάφη με καλή αποστράγγιση και ηλιαζόμενες θέσεις. Απαιτεί κλάδεμα, στα τέλη του χειμώνα και προστασία από τους δυνατούς παγετούς. Φυτεύεται μεμονωμένα ή σε ομάδες. Πολλαπλασιάζεται με ημιξύλιδη μοσχεύματα το καλοκαίρι ή με σπορά το χειμώνα.

Lagerstremia indica

4. ΛΥΓΑΡΙΑ

Φυλλοβόλος, πλατύφυλλος θάμνος, αυτοφυής στην Ελλάδα, ύψους 2 μέτρων και διαμέτρου κόμης 1,20 μέτρα. Έχει στρογγυλό σχήμα και φύλλα σύνθετα βαθυπράσινα στην πάνω επιφάνεια και γκριζοπράσινα χνουδωτά στην κάτω. Άνθη ιώδη σε επάκριους στάχτες, από ύγουστο-Σεπτέμβριο. Υψηλή καλλωπιστική αξία λόγω της αρωματικής ανθοφορίας του και του όμορφου φυλλώματός του. Αρκετά ανθεκτικό φυτό χωρίς ιδιαίτερες απαιτήσεις. Φωτόφιλο είδος, με μικρές απαιτήσεις σε νερό. Πρέπει να προστατεύεται από τους παγετούς. Αντέχει κοντά στην θάλασσα.

Vitex agnus castus

5. ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΗ

Αειθαλής, πλατύφυλλος θάμνος, μετρίου ρυθμού ανάπτυξης, που φτάνει το ύψος των 3-4 μέτρων και διάμετρο κόμης 2-3 μέτρα, σχήματος τούφας. Έχει φύλλα δερματώδη και σκουροπράσινα και άνθη μονά ή διπλά διαφόρων χρωμάτων ανάλογα με την ποικιλία όπως λευκά, ρόδινα, κόκκινα κ.λ.π. Ο βλαστός του περιέχει δηλητηριώδη, γαλακτώδη χυμό. Φυτό ιδιαίτερα σκληρό και ανθεκτικό στην ξηρασία, τους ανέμους και την μόλυνση της ατμόσφαιρας. Αναπτύσσεται σ'όλα τα είδη των εδαφών και αντέχει στα άλατα της θάλασσας. Φυτεύεται μεμονωμένα, σε ομάδες ή σε ελεύθερους φράχτες. Πολλαπλασιάζεται με σπόρους ή με μοσχεύματα.

Nerium oleander

6. ΠΙΤΤΟΣΠΟΡΟ

Θάμνος αειθαλής, με πλατιά σφαιρική κόμη μετρίου ρυθμού ανάπτυξης, ύψους μέχρι 4 μέτρα και διαμέτρου κόμης μέχρι 3 μέτρα. Τα φύλλα του είναι γυαλιστερά, παχιά, δερματώδη και βαθυπράσινα. Τα άνθη του είναι λευκοκίτρινα, σε επάκριες ταξιανθίες αρωματικά τα οποία εμφανίζονται από Απρίλιο έως Ιούνιο. Φυτό που αντέχει ιδιαίτερα στην ξηρασία και στην ημισκιά. Χρησιμοποιείται ιδιαίτερα για σχηματισμό μπορντούρας καθώς και σαν μοναχικός θάμνος ή σε ομάδες.

7. ΔΟΔΩΝΑΙΑ

Θάμνος αειθαλής, γρήγορης ανάπτυξης, ύψους μέχρι 5μ. Είναι αρκετά διακλαδισμένος με φύλλα στενόμακρα-πορφυρά και άνθη χρώματος ροζ καφέ-κόκκινα ή μωβ-κίτρινα. Φυτό κατάλληλο για φύτευση σε παραθαλάσσιες περιοχές. Ανθεκτικό στη ρύπανση.

8. ΚΥΔΩΝΙΑΣΤΡΟ ΛΑΚΤΕΟΥΣ

Θάμνος αειθαλής, ύψους μέχρι 4μ. Φύλλα ωσειδή, δερματώδη, βαθυπράσινα στην πάνω επιφάνεια και αργυρόχρωμα στην κάτω. Τον Ιούνιο παρουσιάζει λευκά-κρεμ άνθη ενωμένα σε ταξιανθίες και στη συνέχεια παράγει μικρούς καρπούς που όταν ωριμάζουν γίνονται κόκκινοι.

9. ΠΥΡΑΚΑΝΘΟΣ

Θάμνος αειθαλής, αγκαθώτος, ύψους 2-4 μ. Ανθίζει Απρίλιο-Μάιο με άνθη λευκά που δίνουν εντυπωσιακή χιονοάνθη εμφάνιση. Ανθεκτικό στην ξηρασία και τα ασβεστώδη εδάφη.

10. ΦΩΤΙΝΙΑ

Θάμνος ή δενδρύλλιο αειθαλές, ιδιαίτερης καλλωπιστικής αξίας. Φυτό γρήγορης ανάπτυξης, ύψους 3-5μ. Φύλλα μεγάλα, ελαφρώς πριονωτά, ζωνρά πράσινα. Άνθη άφθονα μικρά λευκά. Προτιμά εδάφη ελαφρά και καλά στραγγιζόμενα.

11. ΠΑΣΧΑΛΙΑ

Θάμνος (ή μικρό δέντρο) φυλλοβόλος που φθάνει τα 2-5 μ. ύψος. Ανθίζει Απρίλιο-Μάιο με άνθη αρωματικά, ανοιχτού μώβ χρώματος. Φυτό χωρίς ιδιαίτερες εδαφοκλιματικές απαιτήσεις.

Pittosporum tobira

Dodonaea viscosa 'Purpurea'

Cotoneaster lacteus

Pyracantha coccinea

Photinia x fraseri 'Red Robin'

Syringa vulgaris

12. ΒΙΒΟΥΡΝΟ

Αειθαλής, πλατύφυλλος θάμνος, με πράσινο, γυαλιστερό φύλλωμα. Ανθίζει από Δεκέμβριο έως Απρίλιο με άνθη λευκά σε επάκριες ταξιανθίες. Φυτό πολύ ανθεκτικό ακόμα και στα ασβεστώδη εδάφη. Ιδιαίτερης καλλωπιστικής αξίας για το φύλλωμά του (πυκνότερο από τα άλλα) και τα άνθη του. Φυτό εξαιρετικό για τη δημιουργία φραχτών.

Viburnum tinus

Viburnum tinus "Lucidum"

13. ΛΟΥΣΙΝΤΟΥΜ

Αειθαλής θάμνος, με πράσινο, γυαλιστερό φύλλωμα, που φτάνει τα 2-3 μ. Φυτό ιδιαίτερης καλλωπιστικής αξίας, κατάλληλο για μπορντούρες. Έχει φύλλα μεγάλα και έντονα γυαλιστερά

14. ΤΣΙΝΤΟΝΙΑ

Φυλλοβόλος πλατύφυλλος θάμνος με πράσινο φύλλωμα. Φέρει ροζ άνθος, το χειμώνα και την άνοιξη, πριν ακόμα πετάξει φύλλα. Το φθινόπωρο γεμίζει με κίτρινους καρπούς. Οι βλαστοί του είναι αγκαθωτοί. Φωτόφιλο είδος, με μικρές απαιτήσεις σε νερό. Χρειάζεται κλάδεμα, αμέσως μετά την ανθοφορία και πρέπει να αφαιρούνται οι λαιμαργοί βλαστοί. Φυτεύεται σε ομάδες ή μεμονωμένα, μέσα σε κήπους και πάρκα. Συνδυάζεται με την Φορσύθια. Πολλαπλασιάζεται με μοσχεύματα, το καλοκαίρι.

Chaenomeles japonica

15. ΣΠΕΙΡΑΙΑ

Φυλλοβόλος θάμνος πολύ ανθεκτικός που ζει σε όλα τα εδάφη και όλες τις συνθήκες. Είναι ήπιο διαδομένη ποικιλία και έχει σφαιρικό σχήμα. Άνη σε κατάσπρες φόβες τον Μάιο. Μεμονωμένη, ομάδες, συστάδες, συνθέσεις, φράκτες.

Spiraea x vanhoyttei

16. ΓΙΟΥΝΙΠΕΡΟΣ 'Grey-Owl'

Έχει σχήμα πλαγιόκλαδο και ύψος 0,5 μέτρα και διάμετρο κόμης 1-1,2 μέτρα. Φυτό μέτριας ανάπτυξης. Έχει φύλλωμα με γκρι-μπλέ ανοιχτό χρώμα. Αντέχει στα ασβεστώδη εδάφη και χρησιμοποιείται σαν φυτό εδαφοκάλυψης.

Juniperus 'Grey-Owl'

17. ΓΙΟΥΝΙΠΕΡΟΣ 'Pfitzeriana Old Gold'

Έχει σχήμα πλαγιόκλαδο και ύψος 0,5 μέτρα και διάμετρο κόμης 1-1,2 μέτρα. Φυτό μέτριας ανάπτυξης. Λιγότερο εύρωστο από άλλες ποικιλίες, με κλαδιά που διατηρούν την οριζόντια θέση τους και στις άκρες τους, ώστε να αποδίδουν την μορφή βάζου. Φύλλωμα λιγότερο ακανθώδες στην υφή, αναλλοκίωτο ζωντανό χρυσοκίτρινο χρώμα όλες τις εποχές.

Juniperus Old Gold'

18. ΓΙΟΥΝΙΠΕΡΟΣ 'Mint Julep'

Ανήκει στην οικογένεια των κωνοφόρων τα οποία είναι πολύ σκληρά και ανθεκτικά φυτά στο κρύο και αντέχουν σε όλα τα εδάφη ακόμα και στα άλυδρα. Φυτό μέτριας ανάπτυξης με μέτριο πράσινο, ελαφρύ πολύ διακοσμητικό φύλλωμα. Έχει σχήμα πλαγιόκλαδο και ύψος 0,4-0,5 μέτρα και διάμετρο κόμης 1-1,2 μέτρα. Φυτεύεται σε επικλινή εδάφη, βραχόκηπους, συστάδες, ζαρντινιέρες.

Juniperus 'Mint Julep'

19. ΦΟΡΜΙΟ

Πώδες θαμνώδες, αειθαλές φυτό, ύψους μέχρι 3μ. Τα φύλλα είναι σαν σπαθιά και λυγίζονται προς τα κάτω. Βαθυπράσινα και φύονται από το θύσσανο του ριζώματος, μαζί με το ψηλό ανθοφόρο στέλεχος που φέρει άνθη κοκκινωπά. Φυτό ευρείας προσαρμοστικότητας και ιδιαίτερα ανθεκτικό ακόμα και στις παραθαλάσσιες περιοχές.

Phormium tenax

20. NANTINA

Θάμνος αειθαλής, ύψους 2-2,5 μ. Καλλιεργείται για το πορφυρό καλοκαιρινό της φύλλωμα. Ανθίζει Ιούνιο-Αύγουστο με άνθη λευκά. Προτιμά βαθιά, πλούσια εδάφη και είναι ευαίσθητη στα ασβεσιώδη.

Nandina domestica

21. ΓΡΕΒΙΛΛΕΑ ΓΙΟΥΝΙΠΕΡΙΝΑ

Πολυετής, πλατύφυλλος θάμνος, με ασύμμετρα, πολύχρωμα φύλλα. Το φυλλώμα του είναι αειθαλές και το χρώμα του άνθους του είναι ροζ. Απαιτεί θέσεις ελαφρά σκιασμένες, γόνιμο έδαφος, πλούσιο σε άζωτο. Έχει μέτριες απαιτήσεις σε νερό. Είναι πολύ ευαίσθητο στο κρύο και χρησιμοποιείται ως φυτό εσωτερικού χώρου σε γλάστρες ή ζαρντινιέρες. Είναι φυτό εδαφοκαλυπτικό. Κατά το πότισμα, δεν πρέπει να βρέχονται τα φύλλα τους. Πολλαπλασιάζεται με μοσχεύματα.

Grevillea juniperina

22. ΔΕΝΔΡΟΛΙΒΑΝΟ

Αειθαλής θάμνος, αργού ρυθμού ανάπτυξης με πολλούς βλαστούς και πυκνή όρθια κόμη ύψους 1-1,5 μέτρα και ίδιου πλάτους. Έχει φύλλα πολύ αρωματικά, βελονοειδή, βαθυπράσινα γυαλιστερά από πάνω λευκά χνουδωτά από κάτω. Άνθη μικρά, ανοιχτού μπλε χρώματος. Η άνθηση είναι παρατεταμένη από τον Φεβρουάριο μέχρι τον Οκτώβριο. Είναι από τα πλέον ανθεκτικά φυτά. Αντέχει στην ξηρασία, στα πετρώδη και ξηρά εδάφη καθώς και στην ημισκιά.

Rosmarinus officinalis

23. ΕΛΑΙΑΓΝΟΣ

Πλατύφυλλος, αειθαλής θάμνος, με γκριζωπό φύλλωμα. Έχει εύοσμα άνθη το φθινόπωρο και κόκκινους εδωδιμους καρπούς το χειμώνα. Είναι φωτόφιλο είδος, με μικρές απαιτήσεις σε νερό. Είναι εξαιρετικά ανθεκτικό στα άλατα της θάλασσας. Απαιτεί προστασία από τους δυνατούς παγετούς. Φυτεύεται σε ομάδες, σε βραχόκηπους, σε φράχτες καθώς και σε γλάστρες. Πολλαπλασιάζεται με μοσχεύματα.

Elaeagnus x ebbingei

24. ΕΣΚΑΛΛΟΝΙΑ

Αειθαλής θάμνος, μέτριας ανάπτυξης, ύψους έως 1,50 μ. Πολύ ενδιαφέρον για το πράσινο γυαλιστερό φύλλωμά του και την παρατεταμένη ανθοφορία του από τον Ιούνιο έως το Σεπτέμβριο. Φέρει άνθη κόκκινα. Ευαίσθητο στον πάγο. Ανθεκτικό στις παραθαλάσσιες τοποθεσίες. Ζει σε όλα τα εδάφη και προτιμά προσηλιες θέσεις. Φυτεύεται σε ομάδες, συστάδες και φράχτες.

Escallonia cardinalis

25. ΛΑΝΤΑΝΑ

Αειθαλής πλατύφυλλος θάμνος, με πράσινο φύλλωμα και αγκαθωτά κλαδιά, ύψους 0,5-1 μέτρα και διαμέτρου κόμης μέχρι 2 μέτρα. Ταχεία ανάπτυξης φυτό. Φύλλα ωσειδή μέχρι καρδιάσχημα και άνθη μικρά σωληνοειδή αρχικά λευκωπά μετά κίτρινα και τελικά κόκκινα προς κεραμιδί ή λιλά τα οποία εμφανίζονται συνεχώς από τον Απρίλιο μέχρι τον Νοέμβριο. Φυτό εύκολης καλλιέργειας χωρίς ιδιαίτερες εδαφικές απαιτήσεις. Είναι φωτόφιλο είδος, με μικρές απαιτήσεις σε νερό. Απαιτεί συχνά κλάδεμα και προστασία από τους παγετούς. Φυτεύεται μεμονωμένα, σε ομάδες ή σε ελεύθερους φράχτες.

Lantana camara

26. ΛΙΓΟΥΣΤΡΙΝΙ

Θάμνος αειθαλής ή ημιαειθαλής, γρήγορης ανάπτυξης, ύψους 1 – 2 μ., με φύλλα πράσινα στο κέντρο και πλατιές ανοικτόκίτρινες ή κρέμ παρυφές. Έχει λευκά, αρωματικά άνθη, τον Μάιο και Ιούνιο και αργότερα μαύρους καρπούς. Φυτό ευρείας προσαρμοστικότητας, ιδιαίτερης καλλωπιστικής αξίας. Είναι φωτόφιλο είδος, με μικρές απαιτήσεις σε νερό. Αναπτύσσεται σ' όλα τα εδάφη. Έχει μεγάλη αντοχή στην ρύπανση καθώς και στα άλατα της θάλασσας. Φυτεύεται κυρίως για σχηματισμό μπορντούρας, σε φράχτες, αλλά και σε ομάδες. Πολλαπλασιάζεται με μοσχεύματα.

Ligustrum ovalifolium

27. ΒΕΡΒΕΡΙΔΑ

Θάμνος φυλλοβόλος, αγκαθωτός που φθάνει μέχρι τα 2μ. ύψος. Η καλλωπιστική του αξία οφείλεται στα βαθυκόκκινα φύλλα του, τα οποία χρωματίζονται εντονότερα το φθινόπωρο. Ανθίζει Απρίλιο Μάιο με μικρά κίτρινα άνθη. Σκληρό φυτό που ευδοκίμει σε όλα σχεδόν τα εδάφη.

Berberis thunbergii

28. ΜΥΡΣΙΝΗ

Αειθαλής, πλατύφυλλος θάμνος, ύψους έως 1 μ., με πράσινο, αρωματικό φύλλωμα. Φέρει κίτρινα ανθία, αργά την άνοιξη. Είναι φωτόφιλο ή ημισκιάφυτο είδος, με μικρές απαιτήσεις σε νερό, ιδιαίτερα ανθεκτικό στα υδροσταγονίδια της θάλασσας. Αναπτύσσεται σ' όλα τα είδη των εδαφών και προτιμά τα ουδέτερα ή αλκαλικά εδάφη. Απαιτεί προστασία από τους παγετούς. Φυτεύεται μεμονωμένα, σε ομάδες ή σε μπορντούρες. Πολλαπλασιάζεται με μοσχεύματα.

Myrsine africana

29. ΜΥΡΤΙΑ

Αειθαλής θάμνος, αυτοφυής στην περιοχή της Μεσογείου, γρήγορης ανάπτυξης, μορφή κόμης μάλλον σφαιρική, ύψους μέχρι 3 μέτρα και διαμέτρου μέχρι 2 μέτρα. Έχει φύλλα λογχοειδή, γυαλιστερά, βαθυπράσινα και αρωματικά και άνθη λευκά αρωματικά τα οποία εμφανίζονται το καλοκαίρι. Έχει βλάστηση πυκνή και συμπαγής. Φυτό πολύ ανθεκτικό που ευδοκίμει σ' όλους τους τύπους εδαφών ακόμη και στα πολύ ξηρά και αντέχει στα άλατα της θάλασσας. Απαιτεί προστασία από τους παγετούς. Είναι ανθεκτικό στην ρύπανση και μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την αποκατάσταση υποβαθμισμένων εδαφών.

Myrtus communis

30. ΠΙΤΤΟΣΠΟΡΟ ΜΙΚΡΟΦΥΛΛΟ

Θάμνος αειθαλής, ύψους 1 – 1,5 μ., με πυκνή βλάστηση και φύλλα μικρά, δερματώδη, γυαλιστερά. Ανθίζει Απρίλιο με Μάιο, με άνθη λευκοκίτρινα, αρωματικά. Φυτό ανθεκτικό στην ξηρασία, τη μόλυνση της ατμόσφαιρας και τις παραθαλάσσιες περιοχές. Πολύ κατάλληλο για δημιουργία μπορντούρας.

Pittosporum heterophyllum

31. ΠΟΛΥΓΑΛΛΑ

Αειθαλής πλατύφυλλος θάμνος, μέτριας ανάπτυξης με μικρά γκριζοπράσινα φύλλα. Ανθίζει σχεδόν όλο το χρόνο (κυρίως από άνοιξη έως φθινόπωρο) με άνθη μωβ χρώματος. Θέλει ηλιαζόμενες θέσεις και αντέχει σε παραθαλάσσιες θέσεις. Έχει μικρές απαιτήσεις σε νερό. Απαιτεί προστασία από τους παγετούς. Φυτεύεται σε ομάδες, μέσα σε κήπους και σε βραχόκηπους. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί και σε γλάστρες. Πολλαπλασιάζεται με μοσχεύματα.

Polygala myrtifolia

32. ΤΕΥΚΡΙΟ

Θάμνος αειθαλής ύψους μέχρι 1,5 μέτρου και διαμέτρου κόμης 1,20 μέτρα. Έχει στρογγυλό σχήμα με συμπαγή βλάστηση και φύλλωμα γκριζο-υποκίτρινο και αρωματικό. Άνθη μπλε λεβάντας από τον Ιούνιο μέχρι τον Σεπτέμβριο. Είναι ανθεκτικότερο σε παραθαλάσσια μέρη καθώς και στη ξηρασία και θεωρείται φυτό λιγοστών απαιτήσεων.

Teucrium fruticans

33. ΚΥΔΩΝΙΑΣΤΡΟ ΦΡΑΝΚΕΤΙ

Θάμνος αειθαλής, πολύ μικρού ύψους, που απλώνεται οριζόντια έως 3μ. Φύλλα ωσειδή σταχτοπράσινα, με άνθη λεύκα που ανοίγουν Απρίλιο έως Ιούνιο. Καρποί κόκκινοι, σφαιρικοί. Φυτό εύρωστο, κατάλληλο για φράχτες ή μπορντούρες.

Cotoneaster franchetii

34. ΧΟΥΜΙΛΙΣ

Φοινικοειδές θαμνώδους μορφής. Φυτό αργής ανάπτυξης, ύψους 1-2μ. Φύλλα με αγκαθωτό μίσχο και έλασμα παλαμοειδές που σχηματίζει βεντάλια. Ανθίζει το Μάιο με άνθη κίτρινα σε ταξιανθίες. Ανθεκτικός στο κρύο στην ξηρασία και σε αλατούχα νερά και εδάφη. Κατάλληλος για παραθαλάσσιες περιοχές και μεμονωμένες φυτεύσεις.

Chamerops humilis

35. ΑΜΠΕΛΙΑ

Θάμνος αειθαλής, ύψους 1-2μ. Είναι υβρίδιο *Abelia grandiflora* x *Abelia schumannii*. Έχει βαθυπράσινα φύλλα και άνθη ροζ σχήματος τρομπέτας. Ανθίζει από άνοιξη έως χειμώνα. Φυτό ανθεκτικό στο ψύχος.

Abelia Edward Goucher

36. ΠΛΟΥΜΠΑΓΚΟ

Αειθαλές, πλατύφυλλο, αναρριχώμενο φυτό, με πράσινο φύλλωμα, με μακριά αναρριχώμενα ή κρεμαστά κλαδιά, που είναι σκεπασμένα σχεδόν όλο το χρόνο με πολυάριθμα γαλάζια λουλούδια, σε εμφανείς ημισφαιρικές ταξιανθίες. Είναι φωτόφιλο είδος, με μέτριες απαιτήσεις σε νερό. Φυτεύεται για να αναρριχηθεί σε φράχτες. Πολλαπλασιάζεται με ημιξυλώδη μοσχεύματα.

Plumbago capensis

37. ΒΕΡΟΝΙΚΗ

Θάμνος αειθαλής που μπορεί να φθάσει τα 0.5-1.μ ύψος. Ανθίζει όλο το χρόνο με άνθη μενεξεδένια. Κατάλληλη για μπαρντιούρες, χρωματικές κηλίδες και βραχόκηπους. Εξαιρετική για παραθαλάσσιες περιοχές. Κατάλληλη και για ημισκιερές θέσεις.

Veronica speciosa

38. ΚΥΔΩΝΙΑΣΤΡΟ ΔΑΜΜΕΡΕΙΟ

Θάμνος αειθαλής, πολύ μικρού ύψους, που απλώνεται οριζόντια έως 2μ. Φύλλα ωοειδή, βαθυπράσινα με άνθη λευκά που ανοίγουν Απρίλιο έως Ιούνιο.

Cotoneaster dammeri

39. ΑΓΑΠΑΝΘΟΣ

Ποώδες πολυετές είδος, ευαίσθητο στο ψύχος. Ανθίζει το καλοκαίρι με μπλε-μοβ άνθη σαν χοάνη. Προτιμά πλήρως ηλιαζόμενες θέσεις και υγρά, αλλά καλά στραγγιζόμενα εδάφη.

Agapanthus africanus

40. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ

Θάμνος ή δενδρύλλιο, φυλλοβόλος, αγκαθωτός και γρήγορης ανάπτυξης. Υβρίδιο με μικρά λουλούδια σε κορύμβους (πολύανθα). Πολύ διακλαδισμένος θάμνος με κανονική και συμπαγή βλάστηση. Άνθη κόκκινου σκούρου χρώματος. Φυτό ευαίσθητο σε ασβεστώδη εδάφη, προτιμά εδάφη ελαφρά όξινα, καλά στραγγιζόμενα, εφοδιασμένα με οργανική ουσία.

Rosa europeana

41. ΤΕΜΑΡΙ

Ομάδα υβριδίων με φυτά καλά διακλαδισμένα. Τα φύλλα τους βαθυπράσινα οδοντωτά. Φυτά ανθεκτικά σε ξερά και παραθαλάσσια εδάφη. Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό η ανθοφορία τους σε σκιερές θέσεις.

Verbena X hybrida

42. ΛΑΝΤΑΝΑ ΝΑΝΑ

Αειθαλής πλατύφυλλος θάμνος, με πράσινο φύλλωμα με περιορισμένη ανάπτυξη. Ταχείας ανάπτυξης φυτό. Φύλλα ωοειδή μέχρι καρδιάσχημα και άνθη μικρά σωληνοειδή αρχικά λευκωπά μετά κίτρινα και τελικά κόκκινα προς κεραμιδί ή λιλά τα οποία εμφανίζονται συνεχώς από τον Απρίλιο μέχρι τον Νοέμβριο. Φυτό εύκολης καλλιέργειας χωρίς ιδιαίτερες εδαφικές απαιτήσεις. Είναι φωτόφιλο είδος, με μικρές απαιτήσεις σε νερό. Απαιτεί συχνά κλάδεμα και προστασία από τους παγετούς. Φυτεύεται μεμονωμένα, σε ομάδες ή σε ελεύθερους φράχτες. Πολλαπλασιάζεται με μοσχεύματα.

Lantana camara 'Nana'

43. ΔΕΝΔΡΟΛΙΒΑΝΟ ΕΡΠΟΝ

Αειθαλής μικρός θάμνος με γρήγορους ρυθμούς ανάπτυξης. Τα δερματώδη επιμήκη φύλλα του με το χαρακτηριστικό σταχτοπράσινο χρώμα τους αποτελούν ένα από τα κύρια διακοσμητικά του στοιχεία. Το ιδιαίτερο άρωμα τόσο των φύλλων όσο και των μωβ-γαλάζιων ανθέων του που εμφανίζονται σχεδόν όλο το χρόνο, αποτελούν ένα επίσης δημοφιλές χαρακτηριστικό του. Είναι εξαιρετικά ανθεκτικό σε ξηρά, ασβεστώδη ή και πειρώδη εδάφη, καθώς και στο θαλασσινό αέρα. Φυτεύεται σε βραχόκηπους, χρησιμοποιείται για εδαφοκάλυψη, για επικάλυψη και συγγράτηση πτάνων, πολύ κατάλληλο για συνθέσεις αλλά και για φυτοδοχεία.

Rosmarinus officinalis "prostratus"

44. ΛΕΒΑΝΤΑ

Αειθαλής θάμνος ύψους 0,8 μέτρα και διάμετρο κόμης 0,5 μέτρα. Έχει σφαιρικό σχήμα και φύλλα αρωματικά, γκρι-ασημόχρωμα από τα οποία τον Ιούνιο-Ιούλιο αναδύονται στάχεις αρωματικών λουλουδιών, χρώματος μπλε-λιλά. Είναι θαυμάσιο φυτό επικάλυψης που ζει σε όλα τα εδάφη, ακόμα και ξηρά. Φυτεύεται σε μπορντούρες, σε ομάδες, σε συστάδες, σε βραχόκηπους και επικλινή εδάφη.

Lavandula vera

45. ΡΙΓΑΝΗ

Πλατύφυλλο αρωματικό φυτό με κιτρινοπράσινο αειθαλές φύλλωμα. Έχει λευκά, αρωματικά άνθη, το καλοκαίρι. Φωτόφιλο είδος, με μικρές απαιτήσεις σε νερό. Μπορεί να αναπτυχθεί σε ξερά και άγονα εδάφη, αλλά απαιτεί προστασία από τους δυνατούς παγετούς. Φυτεύεται σε βραχόκηπους, σε ομάδες, σε γλάστρες και για εδαφοκάλυψη. Πολλαπλασιάζεται με μοσχεύματα.

Origanum vulgare

46. ΣΙΝΕΡΑΡΙΑ

Είναι θάμνος αειθαλής, ύψους 0,50-0,60m. Φύλλα γλαυκά και άνθη μικρά κίτρινα, που εμφανίζονται το καλοκαίρι. Ανθεκτικό στην ημισκιά.

Cineraria maritime

47. ΠΥΞΑΡΙ

Θάμνος αειθαλής, αργής ανάπτυξης, ύψους έως 1,5 μ. με φύλλα μικρά βαθυπράσινα και γυαλιστερά. Άνθη μικρά κτρινοπράσινα που ανοίγουν τον Απρίλιο. Φυτό κατάλληλο για χαμηλές μπορντούρες, αλλά και για μεμονωμένες φυτεύσεις, ανθεκτικό και σε ημισκιερές θέσεις.

Buxus sempervirens

48. ΚΑΡΙΣΑ

Θάμνος αειθαλής αγκαθωτός με φύλλα ωσειδή, οξύληκτα λεία. Έχει πλούσια και συνεχή ανθοφορία με άνθη λευκά εύοσμα που εμφανίζονται αργά την άνοιξη. Σχηματίζει καρπούς κόκκινους με χαρακτηριστικό άρωμα. Ευαίσθητο στο ψύχος. Κατάλληλο για παραθαλάσσιες περιοχές.

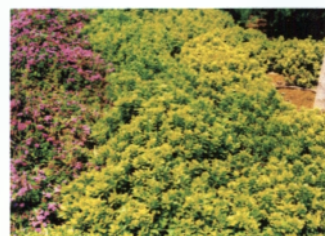
Carissa grandiflora

49. ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΝΑΝΑ

Θάμνος αειθαλής, ύψους 0,5 μ., με σφαιρική κόμη και φύλλα δερματώδη γυαλιστερά. Ανθίζει Απρίλιο με Μάιο, με άνθη λευκοκίτρινα, αρωματικά. Πολύ κατάλληλο για δημιουργία χαμηλής μπορντούρας.

Pittosporum tobira "Nanum"

50. ΤΕΥΚΡΙΟ ΧΑΜΑΙΔΡΥΣ

Φυτό εδαφοκάλυψης με άνθη χρώματος μωβ-λιλά. Θάμνος ιδιαίτερης καλλωπιαστικής αξίας.

Teucrium chamaedrys

51. ΥΠΕΡΙΚΟ

Φυτό αειθαλές ύψους και διαμέτρου 0,40μέτρα. Είναι φυτό επικάλυψης με χαμηλά κλαδιά τα οποία εφάπτονται στο έδαφος. Έχει μεγάλα λουλούδια από τον Ιούλιο έως τον Σεπτέμβριο. Φυτό χωρίς ιδιαίτερες απαιτήσεις σε έδαφος και έκθεση, ζει και σε ίσκιο.

Hypericum calycinum

ΔΕΝΤΡΑ

1. ΑΚΑΚΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Φυλλοβόλο δένδρο ύψους 8 – 10 μέτρα και πλάτους περίπου ίσο με το ύψος με μεγάλη ταχύτητα ανάπτυξης. Έχει κόμη ανοιχτή, πλατιά σαν βεντάλια και βλάστηση μάλλον αραιή. Φύλλα εναλλάσσοντα, φτερωτά, βαθυπράσινου χρωματισμού. Το φύλλωμα είναι πολύ ελκυστικό και προσδίδει ωραία και επιβλητική εμφάνιση στο δένδρο. Άνθη λευκορόδινα, σφαιρικά, αρωματικά, με ακτιμωτά βελονοειδή πέταλα σαν μετάξι. Ανθίζει Ιούνιο-Ιούλιο και Αύγουστο με εύρος άνθησης 3 μήνες περίπου. Αντέχει σε ημισκιαζόμενα και αλκαλικά εδάφη καθώς και στο ψύχος.

2. ΙΠΠΟΚΑΣΤΑΝΙΑ

Φυλλοβόλο δέντρο που φθάνει τα 25-30m ύψος. Μεγαλοπρεπέστατο δέντρο με στρογγυλό σχήμα, τεράστιο, με παλαμοσχιδή πράσινα φύλλα, που το φθινόπωρο γίνονται κίτρινα φωτεινά. Θεαματικότετη ανθοφορία αργά την άνοιξη. Τα λουλούδια είναι άσπρα, όρθια.

3. ΓΙΑΚΑΡΑΝΤΑ

Δέντρο γρήγορης ανάπτυξης με σύνθετα φύλλα, ύψους 10 μ. Ανθίζει Μάιο-Ιούνιο, μερικές φορές και το φθινόπωρο με μπλε άνθη, ιδιαίτερα όμορφα. Ευαίσθητο στο ψύχος, ανθεκτικό στα ξηρά και ασβεσιώδη εδάφη.

4. ΚΟΥΤΣΟΥΠΙΑ

Δέντρο που φθάνει τα 10μ. ύψος. Ανθίζει την άνοιξη πριν από την έκπτυξη των φύλλων, με άνθη άφθονα, ροδοπόρφυρα, ιδιαίτερης καλλωπιστικής αξίας. Κατάλληλο για αμμώδη ή ασβεσιώδη εδάφη.

5. ΠΡΟΥΝΟΣ

Δένδρο φυλλοβόλο, ύψους 5-8 μέτρα με καρπούς βλαστούς και φύλλα χρώματος βαθυκόκκινου. Άνθη λευκορόδινα που ανοίγουν το Μάρτιο πριν από τα φύλλα. Είναι ανθεκτικό σε ξηροθερμικά κλίματα και στη μολυσμένη ατμόσφαιρα. Πολύτιμο δέντρο για δεντροστοιχίες.

Albizia julibrisin

Aesculus hippocastanum

Jacarada mimosaefolia

Cercis siliquastrum

Prunus cerasifera

6. ΚΕΡΑΕΟΥΤΕΡΙΑ

Φυλλοβόλο πλατύφυλλο δένδρο, με σύνθετο, πράσινο φύλλωμα. Έχει κίτρινα άνθη, το καλοκαίρι και καφέ καρπούς, που μοιάζουν με φούσκες, αργά το καλοκαίρι και το φθινόπωρο. Είναι φωτόφιλο είδος, με μικρές απαιτήσεις σε νερό. Χρειάζεται εδάφη αμμώδη, στεγνά. Φυτεύεται σε δενδροστοιχίες, αλλά και μεμονωμένα. Πολλαπλασιάζεται με σπορά.

Koerleuteria paniculata

7. ΑΚΑΚΙΑ ΛΕΥΚΑΖΟΥΣΑ

Δέντρο αειθαλές, με ύψος 5-7 μ. ανθίζει Δεκέμβριο-Φεβρουάριο με άνθη κίτρινα ζωηρά, σφαιρικά με λεπτό άρωμα, κατά ταξιανθίες. Είναι ευαίσθητο στα ασβεστούχα εδάφη, για αυτό εμβολιάζεται πάνω στην ακακία την πολυάνθη που είναι ανθεκτική σε τέτοια εδάφη. Ευαίσθητη στο ψύχος.

Acacia decurrens "Dealbata"

8. ΒΡΑΧΥΧΙΤΩΝΑΣ

Δένδρο αειθαλές ύψους 10-20μέτρα το οποίο μπορεί να φτάσει και τα 30 μέτρα. Έχει πλάτος μικρότερο του ύψους του και πυκνή βλάστηση. Έχει άνθη κόκκινα ιδιαίτερης καλλωπιστικής αξίας και ανθίζει το Μάιο. Επίσης ιδιαίτερης καλλωπιστικής αξίας είναι και ο καρπός του το οποίο είναι κεράτιο και μοιάζει με βάρκα. Αναπτύσσεται σε όλα σχεδόν τα εδάφη και είναι ιδιαίτερα ανθεκτικό στα ξηρά καθώς και στην μόλυνση της ατμόσφαιρας.

Brachichiton acerifolius

9. ΑΡΙΑ

Δένδρο αειθαλές ύψους 8-10μέτρων που μπορεί να φτάσει και τα 20μέτρα με κανονική ταχύτητα ανάπτυξης. Πλάτος το μισό του ύψους. Έχει φύλλα εναλλάσσοντα, ωοειδή έως λογχοειδή με βαθυπράσινη και λαμπερή την επάνω επιφάνεια και τριχωτή την κάτω. Ανθίζει τον Απρίλιο-Μάιο με εύρος άνθησης ένα μήνα. Έχει καρπό βάλανο σε ωοειδές σχήμα με λέπια που σκεπάζουν την βάλανο κατά το μισό του μήκους της. Δένδρο μεγάλης αντοχής το οποίο ανέχεται ιδιαίτερα τα υδροσταγονίδια της θάλασσας.

Quercus ilex

10. ΚΟΥΚΟΥΝΑΡΙΑ

Δέντρο αειθαλές, ρητινοφόρο αργής ανάπτυξης, ύψους 15-25μ., με ίσιο κορμό και όμορφη σφαιρική κόμη, μεγάλης καλλωπιστικής αξίας. Κατάλληλο για παραθαλάσσιες περιοχές. Ανθεκτικό στην ξηρασία και τη ζέστη. Προτιμά εδάφη βαθιά, μέσης σύστασης, όχι ασβεστώδη.

Pinus pinea

11. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ ΟΡΘΟΚΛΑΔΟ

Δένδρο με ύψος 15-30 μέτρα και διάμετρο 3-6 μέτρα. Έχει φύλλα σκουροπράσινα, λεπιοειδή που καλύπτουν εντελώς τους κλαδίσκους. Κώνοι σφαιρικοί διαμέτρου 2-3 εκατ. (κυπαρισσόμηλα). Ευδοκίμει στη ζώνη των εσπεριδοειδών, αντέχει στη ζέστη, στην ξηρασία και στα ξηρά ασβεστώδη εδάφη. Χρησιμοποιείται σε ομάδες, δεικνοστοιχίες, ανεμοφράχτες ή παραπτείσματα μόνο του ή σε συνδυασμό με άλλα είδη.

Cypressus sempervirens pyramidalis

12. ΜΑΝΩΛΙΑ

Δέντρο αργής ανάπτυξης που μπορεί να φθάσει τα 10-20 μ. ύψος. Μεγάλης καλλωπιστικής αξίας, χάρη στα γυαλιστερά από πάνω και καστανόχρωμα από κάτω, φύλλα του, καθώς και στα μεγάλα αρωματικά άνθη του που ανοίγουν Μάιο έως Ιούλιο.

Magnolia grandiflora

13. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ ΑΡΙΖΟΝΑΣ

Δέντρο αειθαλές, που φτάνει 10-15 μ. ύψος, με κόμη πυραμοειδή και φύλλωμα γλαυκοπράσινο. Φυτό ευρείας προσαρμοστικότητας, ανθεκτικό στην ξηρασία και τα ασβεστώδη εδάφη.

Cupressus arizonica

14. ΠΡΟΥΝΟΣ ΤΡΙΛΟΒΟΣ

Δενδρύλλιο φυλλοβόλο, ύψους μέχρι 5 μέτρα. Φύλλα ωοειδή, οδοντωτά, συχνά με τρεις λοβούς. Έχει άνθη διπλά ρόδινα. Φυτό ιδιαίτερα ανθεκτικό στο κρύο.

Prunus triloba

